

การศึกษาลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง กับการอบรมเลี้ยงดู

ห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

ของ

รัชณี วารินทร์

ร. ๘ ม.๒. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2531

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

176812

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาามหบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
..... กรรมการ
..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประณต เค้าฉิม นายแพทย์ธนุ สว่างศิลป์ อาจารย์วิวัฒนา ศรีสัตยวาจา
และดร.นิยะดา ศรีจันทร์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านทั้งสี่ และขอกราบขอบพระคุณ
อย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ทุกท่าน ตลอดจนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
ที่ได้ให้ความสะดวก และร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอจารึก ด้วยความซาบซึ้งเป็นที่สุด ในพระคุณของพ่อ และแม่ ผู้เป็นที่รักยิ่ง
ที่สนับสนุน และให้กำลังใจแก่ลูกทุกด้านเสมอมา

รัชณี วารินทร์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
2	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	ตัวแปรที่ศึกษา	4
	ค่านิยมศัพท์เฉพาะ	5
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	ด้านการอบรมเลี้ยงดู	10
	ลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง	14
	ทฤษฎีพัฒนาการทางเพศ	21
	แนวความคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศ	24
	การอบรมเลี้ยงดูกับลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง	26
3	วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย	27
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	27
	วิธีสร้างเครื่องมือ	30
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	38
	วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	38
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล	42
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย	42
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
บทย่อ	55
สรุปผลการศึกษา	57
อภิปรายผล	59
ข้อเสนอแนะ	65
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	72

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแยกตามโรงเรียน	29
2	ชนิดของการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง	43
3	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนลักษณะความเป็นชายในชาย ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน	44
4	เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นชายในชาย ของเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู ต่างกันเป็นรายคู่	45
5	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน	46
6	เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ของเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู ต่างกันเป็นรายคู่	47
7	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนลักษณะความเป็นชายในหญิง ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน	48
8	เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นชายในหญิงของเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แตกต่างกันเป็นรายคู่	49
9	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนลักษณะความเป็นหญิงในชาย ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน	50
10	เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นหญิงในชาย ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรม เลี้ยงดูแตกต่างกันเป็นรายคู่	51
11	แสดงความถี่ของเด็กที่มีลักษณะความเป็นชายในชาย ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ลักษณะความเป็นชายในหญิง และลักษณะความเป็นหญิงในชาย ของกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละ ละเลย พร้อมทั้งคำนวณค่าร้อยละ	51

ภูมิหลัง

การเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน เป็นผลให้มีการเปลี่ยนแปลงในความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ หลายอย่างหลายประการ และเรื่องเพศก็เป็นเรื่องหนึ่งที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นไปอย่างมาก ในสมัยก่อนเรื่องเพศในประเทศไทยเป็นเรื่องปิดบังและมีข้อห้ามอยู่เป็นอันมาก แต่ในปัจจุบันเรื่องเพศ ไม่ใช่เรื่องที่ต้องปิดบัง ซ่อนเร้น หรือพูดไม่ได้อีกต่อไป (สุภัทร พูลเกษ 2518 : 21) ทรรศนะในเรื่องเพศของมนุษย์รวมทั้งคนไทยด้วย ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด มีการนำทั้งโดยการเขียนและพูดให้เห็นความสำคัญ และจำเป็นของเรื่องเพศในการดำรงชีวิตประจำวัน (ธานี ศิริยง 2518 : 1)

โดยทั่วไปชาย หญิง จะเริ่มคบกันตั้งแต่วัยรุ่น ต้องการเป็นอิสระจากบิดามารดา วัยรุ่นจึงเริ่มมองหาเพศตรงข้ามที่ถูกใจ (พรรณพิไล ศรีอาภรณ์ 2529 : 1) ความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงเป็นการพัฒนาทางด้านจิตใจตามปกติ ทำให้วัยรุ่นเริ่มมีความสนใจเพศตรงข้าม คิดใฝ่ฝันถึงความสัมพันธ์ทางเพศขึ้น จนได้แสดงพฤติกรรมแห่งความสัมพันธ์ทางเพศออกมาให้เห็น (สุชาติ โสภประยูร 2521 : 2).

การแยกเพศเป็นหญิงเป็นชายนั้นถูกกำหนดมาตั้งแต่แรกเกิด แต่ว่าการสำนึกว่าตนมีเพศตรงตามร่างกายมิได้ขึ้นอยู่กับกรรมพันธุ์ หรือกับสรีระที่ร่างกายปรากฏเท่านั้น ตามความเป็นจริงแล้ว สิ่งแวดล้อม และการอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลสูงต่อการสำนึกทางเพศ (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2527 : 17) แม้เมื่อทารกอยู่ในครรภ์มารดา ผู้ใหญ่ก็ให้ความคาดหวังและความต้องการแล้วที่จะให้เด็กเป็นหญิง หรือเป็นชายตามความปรารถนาของตน

ความเป็นเพศชายหญิงนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัย 7 อย่างด้วยกัน ได้แก่ ลักษณะของโครโมโซม ชนิดต่อมเพศ ลักษณะของเครื่องเพศภายใน ลักษณะที่มองเห็นของอวัยวะเพศภายนอก สภาพของฮอร์โมน การกำหนดเพศ และการอบรมเลี้ยงดู สำหรับในทางปฏิบัติพบว่า การอบรมเลี้ยงดูนั้นมีความสำคัญมากที่สุด (สุภัทร พูลเกษ 2521 : 23)

ในการเสริมสร้างบุคลิกภาพที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ใฝ่ใจตัวเองและสิ่งแวดล้อม มีความกล้าริเริ่ม และเป็นตัวของตัวเอwnั้น พ่อแม่และผู้ปกครองต้องช่วยเสริมสร้าง ถ้าไปบังคับเด็กมากเกินไป ทะนุถนอมระวังมากเกินไป หรือคอยชี้ให้เด็กกลัวเพื่อจะได้เชื่อฟัง หรือคอยชี้แนะไปหมดทุกอย่าง โดยเด็กไม่ได้มีโอกาสได้ช่วยเหลือตัวเอง และไม่มีโอกาสได้เป็นตัวของตัวเองแล้ว จะทำให้เด็กไม่สามารถพัฒนาบุคลิกภาพตามปกติได้ ยิ่งถ้าการอบรมใกล้ชิดนั้นมาจากพ่อแม่ที่เป็นเพศตรงข้าม จะยิ่งทำให้เด็กเลียนแบบบุคลิกภาพไปโดยง่าย และพัฒนาผิดเพศไปได้ โดยเฉพาะเด็กชาย การได้รับการเลี้ยงดูแบบนั้น ทำให้เขาเสียความมองอาจ และความกล้าในความเป็นชาย เด็กมักจะกอดเก็บความกล้า กลับคิดแทนตัวเองอ่อนกว่าวัย และขาดความเข้มแข็ง ในขณะที่บางคนมีลักษณะขี้อายไปทางเพศตรงข้าม ผู้ใหญ่ไม่ควรไปส่งเสริมเป็นทำนองให้ความเอ็นดูหรือชื่นชม เพราะจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกยิ่งทำมากขึ้น เพื่อเป็นการยอมรับอันนั้น ในทำนองเดียวกัน ถ้าไปห้ามมาก ดูว่าลงโทษ รังเกียจเปิดเผย ตำหนิเตือนเป็นประจำ ก็ยิ่งก่อให้เกิดความกังวล ความโกรธ และการเฝ้า การต่อต้าน เด็กยิ่งแสดงพฤติกรรมมากขึ้น ทางที่ดีที่สุดคือ ไม่ใส่ใจกับการแสดงออกของเด็ก เช่น ในจริตกริยา ไม่สนับสนุนในการแต่งตัว หรือการแสดงออกด้วยการวางเฉย เน้นทางส่งเสริมให้โอกาสในเพศที่เหมาะสมกับตน เด็กชายหลายคนที่มีกลายลักษณะ เป็นหญิงไปด้วยสาเหตุนี้เป็นพื้นฐาน (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2527 : 9)

การป้องกันความผิดปกติของพัฒนาทางอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับเพศประจำตัวบุคคล โครงสร้างของครอบครัว และวิธีการเลี้ยงดูมีความสำคัญมาก ควรเลี้ยงดูให้สมกับเพศของเด็ก และต้องมีแบบอย่างของพ่อแม่ที่สมชายสมหญิงให้ลูกได้เลียนแบบ

ในเมื่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาบุคลิกภาพของลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงปัจจัยที่จะส่งเสริมการอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกวิธี ส่วนใหญ่มักจะศึกษาว่าบิดามารดาประเภทใดอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างไร เด็กจึงมีลักษณะทางจิตใจ และพฤติกรรมความเป็นชายและหญิงเหมาะสมกับเพศตนเอง

เลวิน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน 2528 : 5 อ้างอิงมาจาก Levin. nd.) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน เป็นพื้นฐานของการที่บิดามารดา จะถ่ายทอดลักษณะต่าง ๆ ตามเพศของตนไปสู่เด็ก

แฟลนเดอร์ (Flander. 1968 : 27) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลอง แสดงให้เห็นว่า ถ้าสร้างให้เกิดความสนิมสนม และความอบอุ่นระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก เด็กจะเลียนแบบลักษณะทางเพศของผู้ใหญ่ มากกว่าผู้ใหญ่ที่ท่าตัวห่างเหินกับเด็ก

พยอม อิงคตานุวัจน์ (พยอม อิงคตานุวัจน์ 2529 : 34) กล่าวว่า โครงสร้างของครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูมีความสำคัญมาก ควรเลี้ยงดูให้สมเพศของเด็ก และต้องมีแบบอย่างที่ดี สมหญิงของพ่อแม่ให้ลูกได้เลียนแบบ

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นว่า การสำนึกว่าตนมีเพศตรงตามร่างกาย มิได้ขึ้นอยู่กับกรรมพันธุ์ หรือสรีระที่ปรากฏเท่านั้น แต่สิ่งแวดล้อมและการอบรมเลี้ยงดูก็มีอิทธิพลสูงต่อการสำนึกทางเพศ (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2527 : 17) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบใดที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของการอบรมเลี้ยงดู กับลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิงที่เริ่มก่อตัวขึ้นในระยะวัยเด็กตอนต้น ซึ่งจะพัฒนาต่อไปเป็นบุคลิกภาพของลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิงต่อไป นอกจากนี้สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัย ไปใช้ป้องกันการเกิดความผิดปกติต่อการสำนึกทางเพศ ซึ่งจะช่วยให้สามารถพัฒนาบุคลิกภาพ ของลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงที่เหมาะสมต่อไปด้วย

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ลักษณะความเป็นชายในชาย ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ลักษณะความเป็นชายในหญิงและลักษณะความเป็นหญิงในชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แตกต่างกัน 3 แบบคือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย
2. เพื่อศึกษาว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย จะพบลักษณะความเป็นชายในชาย ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ลักษณะความเป็นชายในหญิง และลักษณะความเป็นหญิงในชาย แบบใดมากที่สุด

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของลักษณะความเป็นชายในชาย ความเป็นหญิงในหญิง ความเป็นชายในหญิง และความเป็นหญิงในชาย ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แตกต่างกันใน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย

2. ทำให้ทราบว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แตกต่างกันใน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย จะพบลักษณะความเป็นชายในชาย ความเป็นหญิงในหญิง ความเป็นชายในหญิง และความเป็นหญิงในชาย แบบใดมากที่สุด

จากข้อ 1 และข้อ 2 - เพื่อให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เลือกใช้การอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมให้เด็กมีลักษณะความเป็นชาย หรือลักษณะความเป็นหญิงตามเพศของตน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย และหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2530 สังกัดสำนักงานประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 7,354 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย และหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2530 ของโรงเรียนสังกัด สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. การอบรมเลี้ยงดู ซึ่งแบ่งได้ดังนี้
 - 1.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล
 - 1.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน
 - 1.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

ตัวแปรตาม ได้แก่ ลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

1. ลักษณะความเป็นชายในชาย

2. ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง
3. ลักษณะความเป็นชายในหญิง
4. ลักษณะความเป็นหญิงในชาย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง วิธีการที่พ่อแม่ หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อเด็ก ในการอบรมเลี้ยงดู ทั้งทางด้านคำพูดและการกระทำ ซึ่งเป็นการสื่อความหมายต่อเด็กทั้งทางด้านความรู้สึกและอารมณ์ของผู้กระทำ สามารถจำแนกออกอย่างเด่นชัดตามลักษณะใดลักษณะหนึ่งใน 3 ลักษณะคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขันและการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ซึ่งได้จากการสำรวจความรู้สึกของเด็กในกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อการปฏิบัติของพ่อแม่ หรือผู้ปกครองของตน โดยการใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามนิยามดังนี้

1.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล หมายถึง วิธีการปฏิบัติของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ที่เด็กมีความรู้สึก ว่า พ่อแม่ ปฏิบัติต่อเด็กด้วยความรักใคร่ เอาใจใส่สนใจทุกข์สุขของบุตรของตน มีความใกล้ชิดกับบุตร ปฏิบัติต่อเด็กด้วยความยุติธรรม มีเหตุผล ผล เด็กสามารถแสดงอิสรภาพทางความคิด สามารถโต้ตอบ มีความเป็นตัวของตัวเอง พ่อแม่มีการยอมรับนับถือความสามารถ และความคิดเห็นของเด็ก ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก่เด็กตามโอกาสอันเหมาะสม

1.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน หมายถึง วิธีการปฏิบัติของ พ่อแม่ หรือผู้ปกครองที่เด็กมีความรู้สึก ว่า ไม่ได้รับอิสระ เพราะพ่อแม่ หรือผู้ปกครองก้าวท่ายใน เรื่องส่วนตัว และต้องการให้เด็กอยู่ในระเบียบวินัยเสมอ ทั้งในด้านการทำงาน ความคิดเห็น การแต่งกาย การเรียน มารยาท ฯลฯ โดยยึดถือเอาความพอใจ และความต้องการของตนเป็นสำคัญ มีการออกคำสั่งให้เด็กทำตาม ถ้าเด็กไม่ทำตามก็จะลงโทษเด็กด้วย

1.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง วิธีการปฏิบัติของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ที่เด็กมีความรู้สึก ว่า ตนไม่ได้รับความอบอุ่น ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ ไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนหรือคำแนะนำช่วยเหลือ เด็กสามารถจะกระทำสิ่งใด ๆ ได้ตามใจชอบ

2. ลักษณะความเป็นชาย (Masculinity) หมายถึง ความรู้สึก หรือพฤติกรรม อย่างหนึ่งของบุคคลที่แสดงออกในลักษณะ 3 ด้าน คือ

2.1 ความมีอำนาจในสังคม และการตัดสินใจด้วยปัญญา (Social Intellectual Ascendancy) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรม ที่แสดงการตัดสินใจที่เด็ดขาด โดยไม่หวั่นเกรง กับผลลัพธ์ที่ทำให้ตนเองสะท้อนใจ การใช้สติปัญญาไตร่ตรองการตัดสินใจ โดยยอมรับผลจากการตัดสินใจนั้น ประกอบด้วยลักษณะย่อย 4 ลักษณะ คือ

- 2.1.1 มีความเป็นผู้นำ
- 2.1.2 ความมีอำนาจเหนือ
- 2.1.3 ความก้าวร้าว
- 2.1.4 การมีบุคลิกภาพที่เข้มแข็ง

2.2 ความมีอิสระ (Autonomy) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรม ที่แสดง ความไม่หวั่นไหวไปกับการทำที่หรือคำพูดของผู้อื่น เมื่อเห็นว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง สามารถยอมรับได้เมื่อมีเหตุผลเพียงพอ ประกอบด้วยลักษณะย่อย ดังนี้

- 2.2.1 ความเป็นตัวของตัวเอง
- 2.2.2 มีความพึงพอใจในตนเอง
- 2.2.3 มีความมั่นใจในตนเอง
- 2.2.4 มีลักษณะเฉพาะตัว

2.3 มีเลือนคนกล้า (Physical Boldness) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรม ที่แสดงความกล้าเผชิญอันตรายหรือเหตุการณ์รุนแรงได้โดยไม่หลีกเลี่ยง สามารถพาตนเองเข้าร่วมกับ เหตุการณ์รุนแรงได้โดยไม่หวั่นเกรง เมื่อประสบกับความผิดหวัง ก็พยายามต่อสู้กับความผิดหวังนั้น ประกอบด้วยลักษณะย่อย ดังนี้

- 2.3.1 ความเป็นนักกีฬา
- 2.3.2 ชอบการแข่งขัน
- 2.3.3 มีความกล้าหาญ
- 2.3.4 ชอบการใช้กำลัง

ลักษณะความเป็นชายสามารถแยกออกได้เป็น ลักษณะความเป็นชายในชาย และลักษณะความเป็นชายในหญิง

3. ลักษณะความเป็นหญิง (Femininity) หมายถึง ความรู้สึก หรือพฤติกรรมของบุคคล ที่แสดงออกในลักษณะ 3 ด้าน คือ

3.1 มีความรู้สึกผูกพันและหนุนนอม (Nurturant Affiliation) หมายถึง ความรู้สึก หรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความกังวลห่วงใยกับคนหรือสิ่งของรอบตัว มีกิริยาที่นุ่มนวล พุดจาไพเราะ ประกอบด้วยลักษณะย่อย ดังนี้

- 3.1.1 มีความเมตตากรุณา
- 3.1.2 มีความเห็นอกเห็นใจ
- 3.1.3 การแสดงความรักใคร่
- 3.1.4 มีความเข้าใจผู้อื่น

3.2 มีลักษณะยอมตาม (Self - Subordinate) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกคล้อยตามกับคนที่ตนพอใจ และแสดงการต่อต้านกับคนที่ตนเองไม่พอใจ ทั้งคำพูดและการกระทำ ประกอบด้วยลักษณะย่อย ดังนี้

- 3.2.1 คล้อยตามผู้อื่น
- 3.2.2 ชอบการประจบเอาใจ
- 3.2.3 มีการพึ่งพากลุ่ม
- 3.2.4 มีความรู้สึกอ่อนไหวต่อความต้องการ

3.3 มีความสนใจตนเอง (Introversion) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพึงพอใจในการจัดระเบียบให้ตนเอง ทั้งในด้านร่างกาย เครื่องแต่งกาย เครื่องใช้และที่อยู่อาศัย ชอบในสิ่งที่สวยงาม ประกอบด้วยลักษณะย่อย ดังนี้

- 3.3.1 ชอบความสวยงาม
- 3.3.2 ชลาดกแล้ว
- 3.3.3 ช้อย
- 3.3.4 อ่อนไหวต่อความรู้สึกสูง

ลักษณะความเป็นหญิงนี้สามารถแยกออกเป็น ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง และลักษณะ
ความเป็นหญิงในชาย

4. ลักษณะความเป็นชายในชาย หมายถึง ความรู้สึก หรือพฤติกรรมที่แสดงลักษณะ
ความเป็นชายที่พบในเพศชาย สามารถวัดได้ด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ลักษณะความเป็นชายในหญิง หมายถึง ความรู้สึก หรือพฤติกรรมที่แสดงลักษณะ
ความเป็นชายที่พบในเพศหญิง สามารถวัดได้ด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง หมายถึง ความรู้สึก หรือพฤติกรรมที่แสดงลักษณะ
ความเป็นหญิงที่พบในเพศหญิง สามารถวัดได้ด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. ลักษณะความเป็นหญิงในชาย หมายถึง ความรู้สึก หรือพฤติกรรมที่แสดงลักษณะ
ความเป็นหญิงที่พบในเพศชาย สามารถวัดได้ด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ว่า

1. ลักษณะความเป็นชายในชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมี
เหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกัน

2. ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมี
เหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกัน

3. ลักษณะความเป็นชายในหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมี
เหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกัน

4. ลักษณะความเป็นหญิงในชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมี
เหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกัน

5. เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง 3 แบบ จะพบว่า

5.1 ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลจะพบจำนวนคนที่มีลักษณะ
ความเป็นชายในชาย และจำนวนคนที่มีลักษณะความเป็นหญิงในหญิง คิดเป็นร้อยละ สูงที่สุด

5.2 ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน จะพบจำนวน
คนที่มีลักษณะความเป็นหญิงในชาย คิดเป็นร้อยละ สูงที่สุด

5.3 ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะพบจำนวน
คนที่มีลักษณะความเป็นชายในหญิง คิดเป็นร้อยละ สี่สิบ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิงกับการอบรมเลี้ยงดู เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขอเสนอตามลำดับดังนี้

1. ด้านการอบรมเลี้ยงดู
2. ลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง
3. ทฤษฎีพัฒนาการทางเพศ
4. แนวความคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศ
5. การอบรมเลี้ยงดูกับลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง

ด้านการอบรมเลี้ยงดู

ครอบครัวเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลครอบคลุมชีวิตยิ่งกว่าอิทธิพลอื่นใด แต่ละครอบครัวมีวัฒนธรรมและวิถีทางดำเนินชีวิตเฉพาะของตนเอง เป็นต้นว่า การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ บรรยายภาศ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ตลอดจนทัศนคติที่พ่อแม่มีต่อลูกแต่ละครอบครัวย่อมไม่เหมือนกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนมีส่วนสร้างเสริม กล่อมเกลารูปร่างของเด็กรุ่นหนึ่ง

การศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูนั้นมีหลายแบบ เป็นต้นว่า โดยการสัมภาษณ์มารดา โดยการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก โดยการทดสอบลักษณะที่เด็กรับรู้เอาไว้จากการปฏิบัติของพ่อแม่ ที่นิยมกันมักจะศึกษาในลักษณะที่เด็กรับรู้พฤติกรรมของพ่อแม่ปฏิบัติต่อตนได้มากน้อยเพียงใด

(วินิจ เกตุขำ 2512 : 10)

เคโซ สวานานท์ (เคโซ สวานานท์ 2510 : 67 - 68) กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่มีต่อบุตรในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อพัฒนาการและบุคลิกภาพของบุตรในอนาคต ดังนี้

1. บิดามารดาจะไม่เอาใจใส่ต่อบุตร ย่อมทำให้บุตรเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยในทางอารมณ์ รู้สึกว่าเหว ไม่มั่นคงและมักจะส่งผลให้มีพฤติกรรมออกมาในเชิงของการปฏิเสธ เป็นคนที่ขาดความรัก ทั้งยังให้ความรักแก่ใครไม่เป็นเลย

2. บิดามารดาที่ปกป้องคุ้มครองด้วยการบังคับ ออกคำสั่งตลอดเวลาจะทำให้บุตรผู้นั้นขาดความริเริ่ม ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีแนวโน้มที่จะพึ่งพาศักดิ์สิทธิ์คนอื่นอยู่เสมอ บิดามารดาที่ใช้ระเบียบอย่างเคร่งครัด ย่อมทำให้บุตรมีลักษณะลงโทษตนเอง และมักจะมีพฤติกรรมรุนแรงในทางนิเสธ

สำหรับการอบรมเลี้ยงดูของสังคมไทยนั้น ได้มีการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพทางเศรษฐกิจ และองค์ประกอบอื่น ๆ ดังที่ อานนท์ อาภาภิรม (อานนท์ อาภาภิรม 2517 : 25) ได้แบ่งประเภทการอบรมเลี้ยงดูของสังคมไทยไว้เป็น 3 ประเภท คือ

1. การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่ยากจน มักจะเป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย เพราะพ่อแม่หาเงินตัวเป็นเกลียว พ่อแม่เชื่อว่าลูกจะดีหรือไม่ดี สุดแต่บุญกรรมของเด็ก มักจะเผชิญอุปสรรคขัดข้องบางประการ เช่น สภาพแวดล้อมในละแวกบ้าน เพื่อนชักนำได้ง่าย

2. การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวชนชั้นกลาง ครอบครัวประเภทนี้ จะมีโอกาสหรือมีเวลาดีกว่าครอบครัวที่ยากจน สามารถสนอง บำบัดความต้องการของเด็กได้ มักจะมีระเบียบวินัย เช่น การรับประทานอาหารเช้า มารยาทในสังคม ไม่ค่อยจะเกิดปัญหาสังคมมากนัก

3. การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวชนชั้นสูง ครอบครัวประเภทนี้ จะให้ความเอาใจใส่ดูแลเด็กได้ดียิ่ง ทั้งการกินอยู่หลับนอน การอบรมสั่งสอน

โรเจอร์ (Rogers. 1972 : 117) ได้แบ่งการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ไว้ 3 ลักษณะ คือ

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล (A Reasonable Child - Rearing Practice)
2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (A Strictly controlled Child - Rearing Practice)

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (A Permissive Child - Rearing Practice)

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล หมายถึง วิธีการปฏิบัติของพ่อแม่ หรือผู้ปกครองที่เด็กมีความรู้สึก ว่า พ่อแม่ปฏิบัติต่อเด็กด้วยความยุติธรรม เป็นประชาธิปไตย ทั้งในด้านความรัก ความเอาใจใส่ สนใจทุกข์สุขบุตรของตน มีความใกล้ชิดกับบุตร มีเหตุผล เด็กสามารถแสดง

อิสรภาพทางความคิด สามารถโต้ตอบ มีความเป็นตัวของตัวเอง พ่อแม่มีการยอมรับนับถือความ-
สามารถและความคิดของเด็ก ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก่เด็กตามโอกาสอันเหมาะสม

บัลวิน (Baldwin. 1948 : 127 - 136) ได้ทำการศึกษาที่สถาบันวิจัยเฟลส์
(Fels Research Institute) เขาได้สำรวจผลของการใช้วิธีการประชาธิปไตยภายในบ้าน
ที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก 67 คน เขาใช้วิธีให้ผู้สังเกตหลาย ๆ คน ต่างสังเกตเด็ก
เหล่านั้น ในขณะที่ปล่อยให้เด็กเล่นอย่างเสรีภายในโรงเรียน แล้วให้ผู้สังเกตบันทึกพฤติกรรม
ต่าง ๆ ของเด็กไว้ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) อีกทั้งให้สังเกตอีกว่า
บ้านของเด็กเหล่านั้น ใช้วิธีการปกครองแบบมีเหตุผลหรือไม่มีเหตุผล จากการสังเกตปรากฏว่า
การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล ทำให้เด็กเป็นคนที่กระตือรือร้น ไม่มีความหวาดกลัว ทำอะไรมี
แผนการ มีความอยากรู้อยากเห็น มักจะเป็นหัวหน้านักเรียน ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่มี
การอบรมเลี้ยงดูแบบไม่มีเหตุผลมักจะเป็นเด็กเรียบร้อย ๆ ประพฤติตนดี ส่วนความอยากรู้อยากเห็น
ความริเริ่ม (Originality) และความคิดค้นต่าง ๆ ของเด็กเหล่านี้จะอยู่ในวงแคบมาก

เฮิร์ลอค (Hurlock. 1955 : 433 - 435) กล่าวว่า บิดามารดาที่ให้การอบรม
เลี้ยงดูแบบมีเหตุผล จะทำให้เด็กมีความกระตือรือร้น มีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ
ความคิดเห็นของ มัสเสน (ประวิทย์ หลัทบุญ 2527 : 27 อ้างอิงมาจาก Mussen.
1963 : 72) ที่เห็นว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล ทำให้เด็กเป็นคนอยากรู้อยากเห็น
มีความคิดสร้างสรรค์

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์จันท์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ
เพ็ญแข ประจักษ์จันท์ 2524 : 68 - 70) ได้สรุปไว้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล
เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็ก

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน หมายถึง วิธีการปฏิบัติของพ่อแม่
หรือผู้ปกครอง ที่เด็กมีความรู้สึกที่ไม่ได้รับอิสระ เพราะพ่อแม่หรือผู้ปกครองก้าวเข้ามาในเรื่องส่วนตัว
และต้องการให้เด็กอยู่ในระเบียบวินัยเสมอ ทั้งในด้านการทำงาน ความคิดเห็น การแต่งกาย
การเรียน มารยาท โดยยึดถือเอาความพอใจและความต้องการของตนเป็นสำคัญ

- อิงเกอร์อลล์ (Johnson & Medinus. 1969 : 392 citing Ingerall. n.d.) ได้อธิบายลักษณะของครอบครัวที่เข้มงวด หรือให้ความคุ้มครองมากเกินไปว่ามี 4 แบบ คือ
1. แมทธิเซนตริก (Matericentric) เป็นลักษณะของครอบครัวที่แม่มีความเข้มงวดมากกว่าพ่อ
 2. แพนทริเซนตริก (Pantricentric) เป็นลักษณะของครอบครัวที่พ่อมีความเข้มงวดมากกว่าแม่
 3. บาลานซ์ (Balanced) เป็นลักษณะของครอบครัวที่ทั้งพ่อและแม่มีความเข้มงวดเท่า ๆ กัน
 4. อินเทอร์มีเดียท (Intermediate) เป็นลักษณะของครอบครัวที่อยู่กึ่งกลางระหว่างแบบบาลานซ์และมีพ่อแม่เป็นฝ่ายเข้มงวด

วัตสัน (Watson. 1959 : 539) ได้กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันทำให้พ่อแม่ปฏิบัติต่อเด็กเหมือนเด็กยังเป็นทารก จะไม่ยินยอมให้เด็กทำอะไรตามความปรารถนา ไม่ยอมให้เด็กทำอะไรโดยอิสระ ซึ่งนับว่าวิธีการดังกล่าว เป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง เด็กจะมีความรู้สึก ว่าขาดความอบอุ่น มีความอึดอัด วิตกกังวล ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ร้าย จากข้อคิดดังกล่าวนี้เอง สอดคล้องกับข้อคิดของ ประพันธ์ สุทราวาส (ประพันธ์ สุทราวาส 2519 : 39) ที่ว่า การอบรมแบบเข้มงวด จะส่งผลไปยังพฤติกรรมของเด็ก ในลักษณะที่ต่อต้าน ขัดคำสั่งต่อต้าน ไม่รู้จักยับยั้งชั่งใจตนเอง

จากการศึกษาของมิลเลอร์ (Buss. 1961 : 39 citing Miller. 1946 : 37 - 41) พบว่า ในการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด จะทำให้บุตรเกิดความหงุดหงิดและคับข้องใจ และยังพบด้วยว่า ความคับข้องใจนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าว ทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ วินเคอร์ และรัว (ประณต เล็กสวาสดี 2514 : 25 อ้างอิงมาจาก Winder and Rau. 1962 : Unpage) ที่พบว่า การเลี้ยงดูบุตรแบบเข้มงวดของบิดามารดา จะมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวในเด็กชาย

ยังมีการศึกษาอื่น ๆ อีกมากมาย ที่สนับสนุนการศึกษาเหล่านี้ เช่น ดอลลาร์ด (Dollard. 1961 : 60) ที่พบว่า ความก้าวร้าวของเด็กที่แสดงออกมานั้น มีสาเหตุมาจากความเข้มงวดกวดขันในวิธีการของบิดามารดา ที่จะให้ลูกปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่วางเอาไว้

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง วิถีการปฏิบัติของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ที่เด็กมีความรู้สึก ว่า "ไม่ได้รับความรัก ความเอาใจใส่ ขาดความอบอุ่น ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับคำแนะนำ การช่วยเหลือจากผู้ปกครอง เด็กสามารถทำอะไรตามใจตัวเอง

เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยแบบนี้จะมีผลให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าตนเอง ถูกเกลียดชัง ไม่มีใครสนใจ จึงพยายามเรียกร้องความสนใจ เด็กจะเรียกร้องความสนใจด้วยวิธีการ การแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าว เห็นคนอื่นเป็นศัตรู ปรับตัวไม่ดี มุ่งร้าย และไม่รู้จักขอบเขตของ ความพอดี และเมื่อไม่ได้รับความเอาใจใส่ ขาดความอบอุ่น ทำให้เด็กแสวงหาความอบอุ่นจาก สิ่งแวดล้อมภายนอกบ้าน เช่น โรงเรียน หรือเพื่อน ๆ ซึ่งมีผลทำให้ถูกชักจูง และล่อลวงได้ง่าย (ประพันธ์ สุทธารวาส 2519 : 19)

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกการอบรมเลี้ยงดู 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุม เข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย เพราะในสภาพสังคมไทยปัจจุบันมักพบการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง 3 แบบ ดังกล่าวนี้นค่อนข้างมาก

ลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง

ความหมายของความเป็นชายและความเป็นหญิง แชลลิน (Chaplin. 1971) ได้ให้ความหมายของ "ความเป็นชาย" และ "ความเป็นหญิง" ไว้ในพจนานุกรมทางจิตวิทยา ดังนี้

ความเป็น ชาย หมายถึง สถานภาพหรือเงื่อนไขของร่างกายที่ทำให้ปรากฏคุณลักษณะของ เพศชาย

ความเป็นหญิง หมายถึง คุณภาพของคุณลักษณะพิเศษที่ทำให้ปรากฏเป็นเพศหญิงหรือคุณภาพ หรือสถานะภาพเริ่มต้นของเพศหญิง

ส่วน มิลเลอร์ และเคม (Miller and Keame. 1983) ได้ให้ความหมายของ "ความเป็นชาย" และ "ความเป็นหญิง" ไว้ใน สารานุกรม และพจนานุกรมทางแพทย์ พยาบาล ดังนี้

ความเป็นชาย หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวกับคุณภาพของเพศชาย

ความเป็นหญิง หมายถึง คุณภาพทั่วไปของคุณลักษณะความเป็นหญิง

คอนสแตนติโนเปิล (Constantinople. 1973 : 390) ได้นิยามลักษณะความเป็นหญิงว่าเป็นการเปรียบเทียบคุณลักษณะของความคงที่ซึ่งมีมากหรือน้อย ซึ่งมีรากฐานเดิมมาจากทางด้านกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา และประสบการณ์ขั้นต้น และซึ่งโดยทั่วไปแล้วสามารถจำแนกผู้ชายออกจากผู้หญิงในด้านเจตคติและพฤติกรรมได้อย่างชัดเจน

เดโช สวานานท์ (เดโช สวานานท์ 2514 : 67 - 68) กล่าวว่า เพศกับความคิดแยกเพศในการตอบสนองทางสังคมก็เป็นเรื่องที่เรารวพิจารณาไปด้วย เพศหญิงก็มีความสุภาพ เก็บตัว ควบคุมจริตกริยาได้ดีกว่าเพศชายโดยทั่วไป ทั้งนี้อาจมีกรณีพิเศษเป็นส่วนน้อยที่เด็กหญิงประพฤติเยี่ยงเด็กชาย และโดยนัยตรงกันข้าม เด็กชายประพฤติเยี่ยงหญิง เหตุที่ความผิดแผกระหว่างทั้งสองเพศมีขึ้นก็เนื่องด้วยวัฒนธรรมของสังคมเป็นไปอย่างนั้น

เดโช สวานานท์ (เดโช สวานานท์ 2518 : 57) กล่าวอีกว่า พฤติกรรมทางเพศนั้นเป็นเรื่องของการเรียนรู้ หากไม่ได้เกิดมาพร้อมกับรู้ได้เลยว่าตนเองเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย จะรู้ว่าเป็นเพศหญิงหรือเพศชายก็จากการได้มาเรียนรู้กันในภายหลัง

สุภัทร พูลเกษ (สุภัทร พูลเกษ 2521 : 25) กล่าวว่า ความเป็นเพศชายหญิงขึ้นอยู่กับปัจจัย 7 อย่างด้วยกัน ได้แก่ ลักษณะของโครโมโซม ชนิดของต่อมเพศ ลักษณะของเครื่องเพศ ภายใน ลักษณะที่มองเห็นภายนอก สภาพของฮอร์โมน การกำหนดเพศและการอบรมเลี้ยงดู สำหรับการปฏิบัตินั้น พบว่าปัจจัยทั้งสองประการ ได้แก่ การกำหนดเพศและการอบรมเลี้ยงดูนั้นมีความสำคัญมากที่สุด

สมโภชน์ สุขวัฒนา (สมโภชน์ สุขวัฒนา 2527 : 31) กล่าวว่า โดยธรรมชาติคนเราเกิดมาไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายจะมีฮอร์โมนทั้งสองเพศอยู่ในตัวคนเดียวกันเสมอ เพียงแต่อะไรมากระตุ้นให้น้อยเท่านั้น เมื่อเติบโตขึ้นลักษณะทางกายที่แสดงออกจะเป็นชายหรือหญิงก็จะแสดงออกแตกต่างกันตามฮอร์โมนเพศชายหรือเพศหญิง แต่ในเรื่องของทางจิตใจนั้นเชื่อว่าการเลี้ยงดูของพ่อแม่เป็นตัวกำหนดบทบาทที่สำคัญ ความเป็นชายหรือหญิงจะสมบูรณ์เมื่อร่างกายและจิตใจสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี

วันเพ็ญ บุญประกอบ (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2527 : 17) กล่าวว่า การสำนึกว่าตนมีเพศตรงตามร่างกายมิได้ขึ้นอยู่กับกรรมพันธุ์ หรือสรีระร่างกายที่ปรากฏเท่านั้น แต่ความเป็นจริงสิ่งแวดล้อมที่เด็กเติบโตขึ้นมา เป็นส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อการสำนึกทางเพศ

ประณต คำนิม (ประณต คำนิม 2526 : 284) กล่าวว่า พัฒนาการด้านบทบาททางเพศ หมายถึงการเทียบตนเข้ากับแบบ (Identification) ของบุคคลกับลักษณะทางสังคมต่าง ๆ ทางจิตวิทยาและสรีระวิทยา ซึ่งถูกกำหนดจากวัฒนธรรมว่าเป็นลักษณะของเพศชายหรือลักษณะของเพศหญิง ซึ่งหมายความว่า เด็กชายจะรับเอาและอยากมีลักษณะของเพศชายและเด็กหญิงจะรับเอาและอยากมีลักษณะของเพศหญิง

บิลเลียอัสคัส (Bieliauskas. 1965 : 255) กล่าวว่า ลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง คือประสบการณ์ทางจิตวิทยา ซึ่งพัฒนามาตั้งแต่เริ่มต้นในวัยเด็กและเกี่ยวข้องกับสิ่งกับแห่งตน (Self - Concept) และความสำเร็จของการเลียนแบบ

มาร์ติน (Martin. 1971 : 2509) กล่าวว่า ผู้ชายจะมีทักษะทางด้านกลไกและสถานภาพในการทำงานสูงกว่าผู้หญิง ผู้หญิงจะมีความชำนาญในเรื่องการเย็บปักถักร้อย ผู้ชายจะฝึกทักษะด้านเครื่องยนต์กลไก และอิเล็กทรอนิกส์ได้ดีกว่าผู้หญิง เมื่อมีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับสูง ผู้หญิงมักจะเลือกเรียนทางด้านศิลปะ สังคมศาสตร์ ส่วนผู้ชายจะเลือกเรียนด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

ล็อกซ์เลย์ และคอลเทน (Locksley and Colten. 1979 : 1018 - 1019) ได้ให้นิยามของความเป็นชายและความเป็นหญิงว่า หมายถึง การรวมกันของคุณลักษณะซึ่งพิจารณาจากความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญหรือมีหลายคุณลักษณะซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสิ่งอื่น

บาร์แกน (Bakan. 1966) ได้ให้ความหมายของความเป็นชายด้วยคำว่า Agency และความเป็นหญิงด้วยคำว่า Communion ซึ่ง Agency หมายถึง การแสดงคุณลักษณะของการป้องกันตนเอง ซึ่งได้แก่ การป้องกันตนเอง (Self - Retention) การกล้าแสดงออก (Self - Assertion) การทำตัวให้กว้างขวาง (Self - Expansion) มีลักษณะแบ่งแยกและมีแรงจูงใจใฝ่รู้ Communion หมายถึง การแสดงคุณลักษณะในการเกี่ยวพันระหว่างสิ่งต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ การติดต่อ (Contact) ความเปิดเผย (Openness) การร่วมมือ (Union) ขาดการแบ่งแยก (The Lack of Separations) การร่วมมือที่ไม่ต้องอาศัยคำมั่นสัญญา (Noncontractual Cooperation)

แคปแลน และซีดเนย์ (Kaplan and Sedney. 1980 : 7) ให้นิยามลักษณะของ
ความเป็นชายเป็นหญิง (Androgyny) ว่า เป็นลักษณะร่วมกันของลักษณะความเป็นหญิงและ
ลักษณะความเป็นชาย (Androgyny is the Combination of Feminine and Masculine
Attributes)

เบ้ม (Bem. 1976 : 51 - 52) ให้นิยามของความเป็นชายเป็นหญิง (Androgyny)
ว่าเป็นคุณลักษณะของบุคลิกภาพที่รับรองความเท่าเทียมกันของความเป็นชายและความเป็นหญิง

* เบิร์นาร์ด (Bernard. 1984 : 986 - 991) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบของ
แบบทดสอบ Minnesota Multiphasic Personality Inventory (MMPI) และ
Bem Six Role Inventory (BSRI) ในมาตราวัดความเป็นชายและความเป็นหญิง จัดแบ่ง
เป็นดังนี้

1. ลักษณะความเป็นชาย (Masculinity) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรม
อย่างหนึ่งของบุคคล ที่แสดงออกในลักษณะ 3 ด้าน คือ

1.1 ความมีอำนาจในสังคมและการตัดสินใจด้วยปัญญา (Social Intellectual
Ascendency) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงการตัดสินใจที่เด็ดขาดโดยไม่หวั่นเกรง
กับผลลัพธ์ที่จะทำให้อาณัติตนเองสะเทือนใจ การใช้สติปัญญาไตร่ตรองประกอบการตัดสินใจ โดยยอมรับ
ผลจากการตัดสินใจนั้น ประกอบด้วยลักษณะย่อยดังนี้

1.1.1 ความเป็นผู้นำ (Leadership) หมายถึง ความรู้สึกหรือ
พฤติกรรมที่เมื่อเกิดภาวะวิกฤตสามารถนำหรือดำเนินกิจกรรมให้กลุ่มผ่านพ้นภาวะวิกฤตได้ด้วย
ความเยือกเย็น ไม่แสดงความอ่อนแอ สามารถรักษาขวัญและกำลังใจของกลุ่มได้

1.1.2 ความมีอำนาจเหนือ (Dominance) หมายถึง ความรู้สึกหรือ
พฤติกรรมที่ชอบการกดขี่ข่มเหง ถือความคิดและการกระทำตนเองเป็นใหญ่

1.1.3 ความก้าวร้าว (Aggression) หมายถึง ความรู้สึกหรือ
พฤติกรรม ที่แสดงออกอย่างรุนแรงในการตอบโต้กับสถานการณ์ที่ทำให้ตนไม่พึงพอใจ

1.1.4 การมีบุคลิกภาพที่เข้มแข็ง (Strong Personality) หมายถึง
ความรู้สึกหรือพฤติกรรม ซึ่งเมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่ทำให้ตนเองตกอยู่ในสภาพที่ตีหรือเลว
ก็ตาม ยังคงรักษาบุคลิกไว้ได้อย่างมั่นคงโดยไม่แสดงความหวั่นไหว ตื่นเต้นหรือหวาดกลัวกับเหตุการณ์นั้น

1.2 ความมีอิสระ (Autonomy) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่หวั่นไหวไปกับท่าที หรือคำพูดของคนอื่นเมื่อเห็นว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง สามารถยอมรับได้เมื่อมีเหตุผลพอ ประกอบด้วยลักษณะย่อยดังนี้

1.2.1 เป็นตัวของตัวเอง (Independence) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความมั่นคงในความคิดและการกระทำที่ไม่ค่อยตามไปกับกลุ่มหรือหมู่คณะ ไม่ต้องการการสนับสนุนหรือกำลังใจจากบุคคลอื่น

1.2.2 ความพึงพอใจในตนเอง (Self - Sufficient) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่พยายามช่วยเหลือตนเองก่อนที่จะขอความช่วยเหลือจากคนอื่น เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่ทำให้ตนสะเทือนใจก็พยายามควบคุมความรู้สึกหรือพฤติกรรมไม่ให้แสดงออกมา

1.2.3 ความมั่นใจในตนเอง (Self - Reliance) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่กล้าทำในสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปถึงแม้ว่าจะมีอุปสรรค เมื่อประสบความล้มเหลวก็ใช้ความพยายามทำใหม่โดยไม่แสดงให้คนอื่นทราบถึงความย่อท้อหรือหมดกำลังใจ

1.2.4 ลักษณะเฉพาะตัว (Individualism) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความหนักแน่นไม่คล้อยตามไปกับความคิดหรือคำวิจารณ์ของคนอื่น เมื่อตนมีความพึงพอใจเช่นนั้น เป็นตัวของตัวเองโดยไม่คำนึงถึงการยอมรับจากสังคม

1.3 เลื่อนักสู้ (Physical Boldness) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงความกล้าเผชิญอันตรายหรือเหตุการณ์รุนแรงอย่างไม่ว่อนเกรง สามารถพาตนเองเข้าร่วมกับเหตุการณ์รุนแรงได้โดยไม่หวั่นไหว เมื่อประสบกับความผิดหวังก็พยายามต่อสู้กับความผิดหวังนั้น ประกอบด้วยลักษณะย่อยดังนี้

1.3.1 ความเป็นนักกีฬา (Athleticism) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงการรู้จักแพ้ โดยยอมรับความพ่ายแพ้ แต่ก็พยายามฝึกฝนตนใหม่ รู้จักชนะโดยไม่เยาะเย้ยถากถางผู้แพ้ รู้จักการให้อภัยโดยไม่แสดงท่าทีไม่พอใจทั้งต่อหน้าและลับหลัง

1.3.2 ชอบการแข่งขัน (Competition) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่ชอบกีฬาที่รุนแรง แสดงความสนใจกีฬาที่รุนแรง ชอบการแข่งขันที่ใช้ความคิดและใช้เวลาทุ่มเทอยู่กับการแข่งขันนั้น

1.3.3 ความอาหวน (Temerition) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่รู้ตัวว่า มีความผิดก็ไม่แสดงความหวาดหวั่นหรือประหม่ากับความผิดนั้น และยอมรับผลจากความผิดนั้นอย่างเต็มใจ

1.3.4 ชอบการใช้กำลัง (Manual Physical) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่ชอบการทำงานกลางแจ้ง ชอบการผจญภัย การทำงานที่ได้เคลื่อนไหว และชอบการเล่นที่รุนแรง

2. ลักษณะความเป็นหญิง (Femininity) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกในลักษณะ 3 ด้าน คือ

2.1 ความผูกพันและการทะนุถนอม (Nurturant Affiliation) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงความกังวลห่วงใยกับคนหรือสิ่งของรอบตัว มีกิริยานุ่มนวล พุดจาไพเราะ ประกอบด้วยลักษณะย่อยดังนี้

2.1.1 ความเมตตากรุณา (Companion) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงการเอาใจใส่กับคนหรือสัตว์ โดยไม่แสดงความรังเกียจ มีความประพฤติดูแลเอาใจใส่ แก้อภัย

2.1.2 ความเห็นอกเห็นใจ (Sympathetic) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนใจไยดี และความต้องการของคนใกล้ชิด

2.1.3 การแสดงความรักใคร่ (Affection) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงความรักใคร่เลื่อมใสนุ่มนวล แสดงการสัมผัสอย่างเต็มใจ มีความรักห่วงใยเด็กคำนึงถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับเด็กและป้องกันอันตรายนั้น

2.1.4 ความเข้าใจผู้อื่น (Understanding) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่รู้ถึงภาวะจิตใจของบุคคลใกล้เคียงในยามที่ได้รับความทุกข์ แสดงการตอบสนองต่อสภาพจิตใจของเพื่อนหรือคนใกล้ชิดได้ถูกต้อง

2.2 มีลักษณะยอมตาม (Self - Subordinate) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่สนใจกับความรู้สึกของตนที่ไม่พึงพอใจ คล้อยตามคำพูด หรือการกระทำของคนที่ไม่พึงพอใจ ประกอบด้วยลักษณะ

2.2.1 คล้อยตามผู้อื่น (Oullible) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรม ที่แสดงถึงการตอบสนองที่คล้อยตามกับคนที่ตนพอใจและแสดงการต่อต้านกับคนที่ตนไม่พอใจ

2.2.2 ชอบการประจบเอาใจ (Flutterable) หมายถึง ความรู้สึก หรือพฤติกรรม ที่แสดงถึงความพอใจคนที่มีความคิดและการกระทำคล้ายกับที่ตนชอบและแสดง ความไม่พึงพอใจกับคนที่มีความคิดหรือการกระทำที่ขัดแย้ง

2.2.3 การพึ่งพากลุ่ม (Expressive Community) หมายถึง ความรู้สึก หรือพฤติกรรม ที่ชอบคล้อยตามไปกับกลุ่มเพื่อนโดยการแสดงออกที่คล้าย ๆ กันในกลุ่ม แสดง ความห่วงใยและชอบอยู่ร่วมกัน แสดงความไม่พอใจเมื่อเพื่อนถูกวิจารณ์ในทางที่ไม่ดี

2.2.4 อ่อนไหวต่อความต้องการ (Sensitivity) หมายถึง ความรู้สึก หรือพฤติกรรม ที่แสดงออกมากกว่าผู้ชายเพื่อได้รับสิ่งที่ตนปรารถนาหรือเมื่อไม่สมดังที่ตนปรารถนา

2.3 ความสนใจตนเอง (Introversion) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรม ที่แสดงออกถึงความพอใจในการจัดระเบียบให้ตนเอง ทั้งในด้านร่างกาย เสื้อผ้า เครื่องใช้ และ ที่อยู่อาศัย ชอบในสิ่งที่สวยงาม ประกอบด้วยลักษณะย่อยดังนี้

2.3.1 ชอบความสวยงาม (Aestheticism) หมายถึง ความรู้สึก หรือพฤติกรรมที่แสดงความพอใจที่จะหาเครื่องประดับตกแต่งร่างกาย เสื้อผ้าที่สวยงาม การจัดวาง สิ่งของให้เป็นระเบียบ การนุ่งห่มที่สวยงามเรียบร้อย การจัดที่อยู่อาศัยให้น่าอยู่

2.3.2 ขลาดกลัว (Timidity) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่ ไม่ชอบเป็นจุดสนใจหรือจุดเด่นในสถานการณ์ที่ตนไม่พึงปรารถนา หลีกหนีสถานการณ์ที่รุนแรง และแสดงการขัดขวางคนใกล้ชิดให้ออกห่างจากสถานการณ์ที่รุนแรง

2.3.3 ขี้อาย (Shy) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่ไม่ชอบ การล้อเลียนหรือทำให้ต้องอับอาย แสดงการทู่ซี้ หลีก กับคนที่ทำให้ตนเกิดความอาย

2.3.4 อ่อนไหวต่อความรู้สึกสูง (Hypersensitivity) หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่แสดงความวิตกกังวลกับความผิดหวัง ความไม่พึงพอใจ อ่อนไหว กับคำพูดหรือท่าทีของคนอื่นที่วิจารณ์ตน *

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดกรอบแนวความคิดของเบอร์นาร์ด ในการกำหนดลักษณะ ความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง ดังได้กล่าวแล้ว

ทฤษฎีพัฒนาการทางเพศ

ในการศึกษาบุคลิกภาพความเป็นชาย ความเป็นหญิง ได้อาศัยแนวทฤษฎีพัฒนาการทางเพศ ซึ่งอธิบายลักษณะความเป็นชาย ความเป็นหญิง แตกต่างกันไปซึ่งผู้วิจัยค้นคว้าและนำมาเสนอ ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางเพศของ فروยด์

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ فروยด์ (Freud) เน้นถึงความสำคัญของพลังขับทางเพศ (Libido) และอธิบายว่าความหมายของคำนี้มีใช้หมายถึงความต้องการทางเพศเท่านั้น แต่มีความหมายกว้างขวางกว่านั้น คือรวมถึงพฤติกรรมอื่น ๆ ซึ่งดูเหมือนไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศเลย فروยด์เน้นพัฒนาการของบุคลิกภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งระยะต้นของชีวิต คือวัยทารกและวัยเด็กตอนต้น ได้วางแผนโครงสร้างที่เป็นพื้นฐานของแต่ละบุคคล บุคลิกภาพเริ่มก่อตัวเป็นรูปร่างที่สามารถกำหนดได้ในอนาคต ในระยะปลายปีที่ 5 หลังจากอายุ 5 ปีไปแล้ว ความเจริญเติบโตของบุคลิกภาพจะขยายโครงสร้างในช่วง 5 ปีให้เด่นชัดยิ่งขึ้น โดยในแต่ละวัยของมนุษย์ ความสุขและความพอใจจะมีมากที่สุดในแต่ละส่วนของร่างกายแตกต่างกันไป فروยด์แบ่งระยะแห่งการพัฒนาทางบุคลิกภาพตามตำแหน่งที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่เด็ก (Erotic Zone) โดยแบ่งพัฒนาการทางจิตเพศ (Psychosexual Development) เป็น 5 ขั้น คือ (นวลละออง สุภาพล 2527 : 21 - 63)

1. ขั้นความสุขทางปาก (The Oral Stage)
2. ขั้นความสุขทางอวัยวะขับถ่ายหรือทวารหนัก (The Anal Stage)
3. ขั้นความสุขทางอวัยวะเพศ (The Phallic or Oedipal Stage)
4. ขั้นสงบ (The Latency Stage)
5. ขั้นความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์ (The Genital Stage or Puberty)

ส่วทนา อารีพรค (ส่วทนา อารีพรค 2525 : 19 - 23) ได้อธิบายพัฒนาการทางเพศในขั้นที่ 3 คือ ความสุขทางอวัยวะเพศ (The Phallic or Oedipal Stage) ไว้ว่า อายุ 3 - 6 ปี ระยะนี้ความพอใจของเด็กจะอยู่ที่อวัยวะเพศ เด็กเริ่มสนใจเพศของตนเองและเพศตรงข้าม เริ่มเปรียบเทียบซึ่งกันและกัน ลักษณะสำคัญของเด็กในวัยนี้คือ เด็กในวัยนี้มีความรักพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศตรงข้าม และเป็นศัตรูกับพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศเดียวกัน จึงเกิดการแข่งขันเพื่อ

ให้เป็นที่ยึดถือของพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศตรงข้าม (Oedipal Complex) แต่ต่อมาเด็กรู้ว่าเขาไม่สามารถที่จะเอาชนะพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศเดียวกัน จึงเปลี่ยนมาเป็นมิตร และลอกเลียนแบบลักษณะท่าทาง อารมณ์ จริยธรรม การพูด และอุดมคติ จากพ่อหรือแม่นั้นมาเป็นของตน กระบวนการนี้เรียกว่าการลอกเลียนแบบ (Identification) การลอกเลียนแบบจะเกิดขึ้นได้สมบูรณ์เมื่อเด็กมีพ่อแม่อยู่ครบ มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่และมีบทบาทความเป็นชายหรือหญิงของพ่อแม่ถูกต้อง การลอกเลียนแบบก่อให้เกิดบทบาทของความเป็นชายหรือหญิง ความประพฤติทางเพศที่เหมาะสม และมโนธรรม (Super Ego) ในเด็กตรงกันข้าม ถ้าการลอกเลียนแบบที่ไม่สมบูรณ์หรือไม่ถูกต้อง เด็กจะมีบทบาททางเพศที่ไม่เหมาะสม อาจเกิดความผิดปกติทางเพศ เช่น มีความประพฤติที่ไม่เหมาะสมกับเพศของตน ชอบแต่งกายแบบเพศตรงข้าม หรือเป็นรักร่วมเพศ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ดวงเดือน ศาสตร์ภัทร (ดวงเดือน ศาสตร์ภัทร 2526 : 6) ให้อธิบายถึงพัฒนาการของความเป็นชายและหญิง ตามแนวทฤษฎีของ ฟรอยด์ ไว้ว่า ในระหว่างอายุ 3 - 5 ปีนั้น เด็กมองบิดาหรือมารดาที่เป็นเพศตรงข้ามในฐานะเป็นสิ่งที่รักที่ปรารถนา และต้องการจะเป็นเจ้าของ สารสำคัญคือ เด็กชายต้องการเป็นเจ้าของมารดา ในขณะที่เด็กหญิงต้องการเป็นเจ้าของบิดา อย่างไรก็ตามเด็กทราบว่า การที่ตัวเองเป็นคู่แข่งของบิดาหรือมารดานั้น บิดาหรือมารดาต้องเป็นฝ่ายชนะ ซึ่งหมายความว่าเด็กชายจะเลียนแบบบิดา และจะพัฒนาคุณลักษณะความเป็นชาย ส่วนเด็กหญิงก็เช่นกัน เขาก็มีคุณลักษณะของความเป็นหญิงโดยการลอกเลียนแบบมารดา กระบวนการเลียนแบบนี้ ฟรอยด์อธิบายว่าทำไมเด็กปกติจึงพัฒนาคุณลักษณะซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมนั้นคิดว่าเกินคุณลักษณะของเพศชาย หรือเพศหญิง อย่างไรก็ตามฟรอยด์ก็ได้ชี้ให้เห็นว่า บางครั้งกระบวนการแสวงหาความรักจากบิดาหรือมารดานั้นก็ผิดแนวทางไปได้ เด็กผู้ชายไม่อาจเลียนแบบคุณลักษณะของบิดา แต่กลับมาเลียนแบบคุณลักษณะของมารดา หรือบางทีก็บิดเบือนไปจากกระบวนการปกติ ผลก็คือเด็กผู้ชายได้พัฒนาคุณลักษณะของผู้หญิงเข้ามาแทน ซึ่งเกิดจากการที่เด็กไม่สามารถแก้ปัญหาความคับข้องใจที่ได้รับในระหว่างวัยเด็กตอนกลาง ดังนั้นในระยะวัยรุ่นตอนต้นเด็กจะมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเพศที่ไม่เหมาะสม

2. ทฤษฎีจิตวิทยาวิเคราะห์ของ Jung

ทฤษฎีจิตวิทยาวิเคราะห์ของ Jung เน้นที่จุดเริ่มต้นของเชื้อชาติหรือเผ่าพันธุ์ เขากล่าวว่ามนุษย์เกิดมาด้วยความโน้มเอียงที่จะรับมรดกจากบรรพบุรุษ ความโน้มเอียงเหล่านี้ชี้นำพฤติกรรมของเขาและกำหนดสิ่งที่กลายเป็นจิตสำนึกและการตอบสนองต่อประสบการณ์และโลกส่วนตัวของเขา Jung กล่าวอย่างมั่นใจว่ามนุษย์นั้นเป็นสัตว์ 2 เพศ อยู่ในคน ๆ เดียวกัน ถ้าพิจารณาในด้านสรีรศาสตร์ผู้ชายมีทั้งฮอร์โมนเพศชายและฮอร์โมนเพศหญิง และในผู้หญิงก็ทำนองเดียวกันคือมีทั้งฮอร์โมนเพศหญิงและฮอร์โมนเพศชาย ถ้าพิจารณาในด้านจิตวิทยาคุณลักษณะเพศชายและเพศหญิงก็จะพบทั้งใน 2 เพศ รักร่วมเพศ (Homosexual) เป็นลักษณะที่แสดงออกเจือปนขึ้น แต่เหตุผลสำคัญที่ Jung ยกมาอ้างมีดังต่อไปนี้

ลักษณะของความเป็นหญิงในบุคลิกภาพของผู้ชายหรือลักษณะความเป็นชายในบุคลิกภาพของผู้หญิงเกิดจาก Archetypes (รูป) รูปของผู้หญิงในผู้ชาย (Feminine Archetypes) เรียกว่า Anima และรูปของผู้ชาย (Masculine Archetypes) ในผู้หญิงเรียกว่า Animus รูปร่างเหล่านี้ถึงแม้จะเกิดจากโครโมโซมเพศ (Sex Chromosome) และการทำงานของต่อมเพศ (Sex Glands) แต่สาเหตุที่สำคัญคือ เป็นผลของประสบการณ์ทางเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ระหว่างชายและหญิงที่ร่วมกันมา หมายความว่า ประสบการณ์ในอดีตที่ผู้ชายมีชีวิตอยู่กับผู้หญิงทำให้ผู้ชายได้รับลักษณะความเป็นหญิงเข้ามาไว้ในตัวเอง (Feminized) และในทำนองเดียวกันประสบการณ์ของการอยู่ร่วมกันทำให้ผู้หญิงรับลักษณะความเป็นชายเข้ามาไว้ในตัวเองเช่นกัน (Masculinized) ไม่เพียงแต่รูปเหล่านี้ที่เป็นสาเหตุในแต่ละเพศแสดงคุณลักษณะของเพศตรงข้าม แต่มันได้ทำเสมือน Archetypes ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้แต่ละเพศมีการตอบสนองที่จะเข้าใจเพศตรงข้าม ผู้ชายเข้าใจธรรมชาติของผู้หญิง โดยความสามารถที่เป็น Anima ของเขาหรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าผู้ชายเข้าใจธรรมชาติของผู้หญิงจากคุณลักษณะความเป็นหญิงที่อยู่ในตัวเขา และในทำนองเดียวกันผู้หญิงก็เข้าใจธรรมชาติของผู้ชายจากลักษณะความเป็นชายที่อยู่ในตัวของหญิง (นวลละออง สุภาพล 2527 : 125 - 136)

ลักษณะของ Animus และ Anima อาจนำไปสู่ความเข้าใจผิดได้ถ้าคุณลักษณะของความเป็นหญิงในชายหรือความเป็นชายในหญิงได้ถูกสะท้อนออกมาโดยปราศจากความระมัดระวัง

ถึงลักษณะที่แท้จริงของอีกฝ่ายหนึ่ง เช่น ผู้ชายมีภาพของผู้หญิงอยู่ในตัวเอง มีคุณลักษณะอีกอย่างหนึ่ง
จึงพยายามสร้างผู้หญิงในอุดมคติกับผู้หญิงที่มีตัวตนจริง ๆ ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยไม่ใช่
เหตุผลดีพอ ในสภาพการเช่นนี้ย่อมทำให้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างอุดมคติและความเป็นจริง
(นวลละอ อ สุภาพล 2527 : 125 - 136)

3. ทฤษฎีพัฒนาการของเซียร์ส

เซียร์ส (Sears) ให้ทัศนะเกี่ยวกับพัฒนาการทางบุคลิกภาพว่าได้รับอิทธิพลมาจากพ่อแม่
ความแตกต่างทางบุคลิกภาพของบุคคลจะเกี่ยวข้องกับความแตกต่างของพ่อแม่ ที่มีรูปแบบของการอบรม
เลี้ยงดูแตกต่างกัน เซียร์สเชื่อว่าการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ เป็นเครื่องตัดสินถึงพัฒนาการของเด็ก
และพฤติกรรมที่แสดงออกนั้น เป็นผลมาจากวิธีการที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง
ที่พ่อแม่มีความเข้าใจในเรื่องนี้ ทัศนะของเซียร์สเกี่ยวกับธรรมชาติของสังคมเป็นทัศนะที่ดี เขา
เชื่อว่าคนมีสมรรถวิสัยที่ไม่มีที่สิ้นสุดที่จะเรียนรู้ เซียร์สเชื่อในเรื่องการเสริมแรง (Reinforcement)
พฤติกรรมของเด็กที่ได้รับการปรับปรุงนั้นขึ้นอยู่กับความรู้โดยการเสริมแรง การฝึกหัดจะช่วยให้
เกิดการเรียนรู้ได้ (อรนุช หลิมประเสริฐ 2522 : 12 - 13)

สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในทัศนะของเซียร์ส คือเด็กมีการเลียนแบบ (Identification)
พ่อแม่ โดยเฉพาะช่วงก่อนเข้าเรียนทำให้บทบาทเพศของเด็กชายและเด็กหญิงได้พัฒนาขึ้น เด็กชาย
จะเลียนแบบพ่อ ส่วนเด็กหญิงจะเลียนแบบแม่ และเด็กหญิงจะพัฒนารูปแบบของพฤติกรรมอย่าง
รวดเร็วกว่าเด็กชาย เนื่องจากการเลียนแบบของเด็กหญิงต่อแม่นั้นมีแนวโน้มที่จะเป็นไปได้โดยไม่มี
การหยุดชะงักหรือติดขัด เด็กผู้หญิงมีความรู้สึกไวต่อการเข้าถึงแม่ แต่สำหรับเด็กผู้ชายนั้นการเลียนแบบ
มีความยุ่งยากอยู่ด้วย เนื่องจากความใกล้ชิดแม่ รูปแบบของผู้เป็นพ่อจึงควรแจ่มชัดไม่มีเลศนัย
(ศรัณย์ คำริสุข 2522 : 40 - 41)

แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศ

วันเพ็ญ บุญประกอบ (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2522 : 22 - 23) ได้กล่าวถึง
พัฒนาการทางเพศของเด็กไว้ว่า วัยอนุบาลและวัยประถมเบื้องต้น เป็นวัยสำคัญในการเรียนรู้
และรับรู้เรื่องเพศ เด็กควรจะได้รับความรู้ ทัศนคติและแบบแผนที่ถูกต้องจากผู้ใหญ่ เพื่อการเตรียมตัว
ของเขาในการเป็นชายหรือหญิง ที่สมบูรณ์ในวันข้างหน้า ความผิดปกติทางเพศในตอนที่นั้นมักมีเบื้องหลัง
ก่อตัวมาตั้งแต่วัยเด็ก

วัยเข้าโรงเรียน เป็นวัยที่เด็กเรียนหนังสืออย่างแท้จริง พลังงานและความคิดมุ่งสู่ การเรียนรู้ทางวิชาการ การเล่นและการแข่งขัน เด็กจะอยู่นอกบ้านและยอมรับบุคคลนอกบ้านมากขึ้น บุคคลที่สำคัญในวันนี้คือครูและเพื่อน ครูจะเป็นผู้ที่เด็กให้ความรักความเกรงกลัวและเป็นที่ยกย่อง เลียนแบบ เด็กในวัยนี้จะมีการเล่นและรวมอยู่พวกเดียวกัน เด็กหญิงและเด็กชายจะมีการเล่นที่ แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ในโรงเรียนสหศึกษาจะพบว่าเด็กไม่พอใจจะพอใจและรวมพวกอยู่เพศเดียว เท่านั้น แต่เขามักจะแสดงความไม่สนใจ ไม่พอใจหรือเป็นปฏิปักษ์กับเพื่อนตรงข้ามด้วย การได้เล่น ในหมู่เพื่อนเพศเดียวกันนั้นทำให้เด็กได้รับทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องความเป็นหญิงหรือความเป็นชาย ของตนแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ถ้าเด็กชายมีพฤติกรรมเป็นเด็กหญิงหรือพอใจเล่นกับผู้หญิง มักจะเป็นที่ล้อเลียน ของเพื่อน ๆ หรือเป็นที่วิตกกังวลของพ่อแม่ ในขณะที่เด็กหญิงอาจมีการเล่นโลดโผน มีท่าทางซึ่ซ้งไม่ นุ่มนวล ลักษณะไปในทางชายมากกว่านั้น กลับเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือไม่ได้รับความกดดันอย่าง เด็ดขาด

นอกจากที่กล่าวแล้ว วันเพ็ญ บุญประกอบ (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2527 : 21) ยังได้กล่าวถึงสาเหตุของความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของตนเองไปในทางเพศตรงข้ามไว้ว่า

1. เป็นไปเองตั้งแต่เล็ก ๆ เรื่อยมา
2. จากสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี
3. เด็กที่ถูกผู้ใหญ่คุกคามทางเพศ
4. การถูกท่วงเที้ยวไว้ไม่ให้โต
5. พ่อแม่ต้องการลูกเพศหนึ่ง แต่กลับมีอีกเพศหนึ่ง
6. เด็กที่พ่อแม่คนใดคนหนึ่งอยู่และอีกคนห่างไกล
7. บทบาทของพ่อแม่กลับกัน
8. บทบาทของสังคมทั่วไปต่อเด็ก

พยอม อิงคตานุวัฒน์ (พยอม อิงคตานุวัฒน์ 2524 : 180 - 180) ได้ให้คำจำกัด ความของความผิดปกติในการรับรู้เพศของตนว่า หมายถึง ผู้ที่มีอวัยวะเพศของตนทั้งลักษณะทางกายภาพ และสรีรวิทยาที่เกี่ยวกับลักษณะเพศเป็นปกติทุกประการ แต่เจ้าตัวเองมีความรู้สึกและพฤติกรรมที่ แสดงออกเป็นเพศตรงข้าม และได้สรุปลักษณะสำคัญไว้ดังนี้

สำหรับเด็กหญิง

1. ต้องการจะเป็นผู้ชาย และพยายามทำทุกอย่างให้เป็นผู้ชาย
2. ต้องการให้อวัยวะเพศเปลี่ยนเป็นผู้ชาย ไม่ต้องการให้เต้านมเจริญเติบโตตามวัย
3. อาการเริ่มแรกจะแสดงออกตั้งแต่ก่อนเข้าวัยรุ่นหรือแสดงออกตั้งแต่วัย เด็กตอนปลาย

สำหรับเด็กผู้ชาย

1. ต้องการจะเป็นผู้หญิงและพยายามทำทุกอย่างตามแบบผู้หญิง
2. รังเกียจอวัยวะเพศของตัวเอง ต้องการให้เปลี่ยนอวัยวะเพศหญิง
3. ชอบเล่นกับเด็กผู้หญิงและเล่นของเล่นผู้หญิง
4. อาการเริ่มแรกจะแสดงออกตั้งแต่วัย เด็กตอนปลายหรือตั้งแต่ก่อนเข้าวัยรุ่น

การอบรมเลี้ยงดูกับลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง

ซิมมอน (ศิริพร หลิมศิริวงศ์ 2511 : 25 อ้างอิงมาจาก Simon. 1970) ได้ศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งมีผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก พบว่าพ่อแม่ที่ปล่อยปละละเลยเด็ก จะทำให้เด็กเป็นคนก้าวร้าว ซึ่งเป็นลักษณะของความเป็นชาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประพันธ์ สุทธาราส (ประพันธ์ สุทธาราส 2519 : 48 - 50) ได้ศึกษาความก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง ปล่อยปละละเลย มีความก้าวร้าว ซึ่งเป็นลักษณะของความเป็นชายมากกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

เลวิน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน 2528 : 5 อ้างอิงมาจาก Levin. n.d.) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน มีเหตุผลเป็นพื้นฐานของการที่บิดามารดาจะถ่ายทอดลักษณะต่าง ๆ ตามเพศของตนไปสู่เด็ก ทำให้เด็กมีบทบาททางเพศเหมาะสมกับเพศของตนเอง

แฟลนเดอร์ (Flander. 1968 : 27) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลอง แสดงให้เห็นว่า ถ้าสร้างให้เกิดความสนิทสนม และความอบอุ่นระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก เด็กจะเลียนแบบลักษณะทางเพศของผู้ใหญ่ มากกว่าผู้ใหญ่ที่ทำตัวห่างเหิน

เซียร์ส (Sears. 1957 : 60) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมาก เป็นบิดามารดาที่บุตรรัก และบุตรเห็นความสำคัญของบิดามารดา ซึ่งจะทำให้บุตรยอมรับการอบรมสั่งสอนต่าง ๆ ของบิดามารดาได้โดยง่าย และลอกเลียนลักษณะทางเพศที่เหมาะสมของบิดามารดาเป็นแบบอย่างไม่รู้ตัว

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

ในการศึกษารั้วนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2530 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ในจังหวัด กรุงเทพมหานคร มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 7,446 คน จากจำนวน 196 ห้องเรียน ใน 37 โรงเรียน ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 เขต คือ

1. เขตชั้นใน มีจำนวนทั้งหมด 10 โรงเรียน จำนวนห้อง 52 ห้องเรียน
2. เขตชั้นกลาง มีจำนวนทั้งหมด 13 โรงเรียน จำนวนห้อง 68 ห้องเรียน
3. เขตชั้นนอก มีจำนวนทั้งหมด 14 โรงเรียน จำนวนห้อง 76 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้วนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2530 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ในจังหวัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีเขตเป็นชั้น โดยแบ่งเป็นเขตชั้นใน เขตชั้นกลาง และเขตชั้นนอก ในการสุ่ม ได้เลือกสุ่มเขตชั้นใน จำนวน 3 โรงเรียน เขตชั้นกลาง 4 โรงเรียน เขตชั้นนอก 4 โรงเรียน และมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ซึ่งมีขั้นตอนในการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 ประมาณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ($\alpha = .05$) ซึ่งเทียบจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 378 คน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 260 อ้างอิงมาจาก Yamane. 1967 : 886 - 887)

ขั้นที่ 2 สุ่มจำนวนโรงเรียนตามเขตมาประมาณเขตละ 30 เปอร์เซนต์ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนโรงเรียนในเขตชั้นในจำนวน 3 โรงเรียน ชั้นกลางจำนวน 4 โรงเรียน และชั้นนอกจำนวน 4 โรงเรียน รวมทั้งหมด 11 โรงเรียน

ขั้นที่ 3 สุ่มชื่อโรงเรียน จากโรงเรียนที่สุ่มในขั้นที่ 2 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งแสดงรายละเอียดไว้ในตาราง 1

ขั้นที่ 4 สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนที่สุ่มได้ในขั้นที่ 3 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ทั้งแสดงรายละเอียดไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแยกตามโรงเรียน

เขต	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนชั้น ป.6
ชั้นใน	มหาวิรานุวัตร	35
	พญาไท	40
	วัดชนะสงคราม	35
ชั้นกลาง	วัดใหม่ช่องลม	35
	วัดอุทัยธาราม	30
	วัดอมรินทราราม	45
	วัดหงส์รัตนาราม	35
ชั้นนอก	ประถมบางแค	40
	บางบัว	40
	ช่างเหล็ก	30
	วัดหนึ่ง	35
	รวม	400

การสร้างเครื่องมือ

✓ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย

1. เครื่องมือวัดการอบรมเลี้ยงดู
2. เครื่องมือวัดลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง

① เครื่องมือวัดการอบรมเลี้ยงดู

เครื่องมือที่ใช้วัดการอบรมเลี้ยงดูในครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ในลักษณะที่เป็นแบบสอบถาม อันเกี่ยวข้องกับการรับรู้ของเด็กนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติของพ่อแม่ ว่าเป็นอย่างไร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันที่นักเรียนได้รับจากบิดามารดา

วิธีสร้างเครื่องมือวัดการอบรมเลี้ยงดู

1. ศึกษาเอกสาร บทความ งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูทั้งหมดทั้งภายในและภายนอกประเทศ
2. สร้างนิยามพฤติกรรมของการอบรมเลี้ยงดู โดยใช้ความรู้ที่ได้จากข้อที่ 1 เป็นแนวทาง ผลปรากฏว่า สามารถจำแนกการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 ประเภท คือ
 - 2.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล
 - 2.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน
 - 2.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
3. สร้างข้อความที่เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูจากนิยามปฏิบัติการ จำนวน 60 ข้อ ซึ่งเป็นสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันที่นักเรียนได้รับจากพ่อแม่ โดยการรับรู้ที่ได้รับ การปฏิบัติจากพ่อแม่อย่างไร จากแบบของการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย

4. ลักษณะและวิธีการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นการสร้างสถานการณ์ที่เป็นตัวแทนของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวันของเด็ก เกี่ยวกับเรื่องราวของการศึกษาเล่าเรียน การแต่งกาย การเที่ยวเตร่ การใช้จ่ายเงิน ฯลฯ เพื่อเร้าให้เด็กคิดถึงวิธีการที่พ่อแม่จะปฏิบัติต่อตนเอง เมื่อเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ ขึ้น คำตอบของแบบทดสอบมี 3 คำตอบ ซึ่งเป็นตัวแทนของการอบรมเลี้ยงดู แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย โดยแต่ละคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ชนิดหกคำตอบ ซึ่งผู้ตอบจะต้องตอบทุกข้อ ดังตัวอย่าง

(๐) เมื่อท่านขออนุญาตไปเที่ยวชายทะเลกับเพื่อน ๆ พ่อแม่ปฏิบัติต่อท่านอย่างไร

	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด	0 ไม่ เคยทำ
ก. พ่อแม่มักถามเหตุผลว่าไปทำไม ไปกับใคร			✓			
ข. พ่อแม่ห้ามไปโดยเด็ดขาด ถ้าขัดขึ้น ถูกลงโทษ				✓		
ค. พ่อแม่ปล่อยตามใจ โดยไม่สนใจว่า ท่านไปกับใคร					✓	

หมายเหตุ ข้อ ก. เป็นตัวแทนของการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล

ข้อ ข. เป็นตัวแทนของการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน

ข้อ ค. เป็นตัวแทนของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

การเรียงลำดับนี้ ไม่เหมือนกันทุกข้อ ทั้งนี้เพื่อความเชื่อมั่นได้ของแบบสอบถาม

4.1 เกณฑ์การให้คะแนน

เมื่อตอบข้อ มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เมื่อตอบข้อ มาก	ให้ 4 คะแนน
เมื่อตอบข้อ ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เมื่อตอบข้อ น้อย	ให้ 2 คะแนน
เมื่อตอบข้อ น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน
เมื่อตอบข้อ ไม่เคยทำเลย	ให้ 0 คะแนน

4.2 การพิจารณาประเภทของการอบรมเลี้ยงดู

4.2.1 รวมคะแนนทั้งหมดแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียนตอบจากแบบสอบถามตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งผู้ตอบคนหนึ่ง ๆ จะได้รับคะแนนการอบรมเลี้ยงดู 3 แบบ

4.2.2 นำคะแนนการอบรมเลี้ยงดู 3 แบบ ในข้อ 4.2.1 มาพิจารณา ถ้าคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบใดได้คะแนนสูงสุด และมีค่ามากกว่าคะแนนการอบรมเลี้ยงดูที่ได้คะแนนรองลงมาตั้งแต่ 5 คะแนนขึ้นไป แสดงว่าผู้ตอบคนนั้นได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนั้น ๆ

4.2.3 ถ้าความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูที่ได้คะแนนสูงสุด และรองลงมาต่ำกว่า 5 คะแนน จะถือว่าจำแนกการอบรมเลี้ยงดูไม่ชัดเจน จะไม่นำมาวิเคราะห์ลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง

5. การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

5.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน เป็นอาจารย์สังกัดภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)

5.2 หลังจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้ว นำเอาแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุง

5.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว มาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับเด็กนักเรียนชั้น ป.6 โรงเรียนประถมสาธิตประสานมิตร จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ โดยรวมคะแนนแต่ละคนแล้วนำมาเรียงคะแนนจากสูงที่สุดไปต่ำสุด ตัดเอา 25 เปอร์เซนต์ จากคะแนนสูงสุดและต่ำสุดมาวิเคราะห์ โดยใช้ $t - test$ ทดสอบ

ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อของสองกลุ่มนี้ แล้วเลือกเอาข้อที่มีค่า t สูง คือมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้ โดยเลือกข้อที่มีค่า t สูงทั้งสามแบบของการอบรมเลี้ยงดูไว้ได้จำนวน 30 ข้อ

5.4 หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล 0.7044 การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน 0.7434 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย 0.7804 และค่าความเชื่อมั่นของการอบรมเลี้ยงดูทั้งฉบับ 0.8471

✓ (2.) เครื่องมือวัดลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง
เครื่องมือที่ใช้วัดลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในลักษณะเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ คือ

1. แบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นชาย
2. แบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นหญิง

แบบสอบถามนี้ เป็นสถานการณ์สมมติที่ประสบในชีวิตประจำวัน ในแต่ละสถานการณ์ ให้ประเมินตนเองเป็นมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 7 ระดับ

โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษา นิยาม ทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้มีลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของ เบอร์นาร์ด (Bernard. 1981 : 797 - 802)

2. เขียนนิยามพฤติกรรมที่แสดงถึงลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิงในรูป นิยามเชิงปฏิบัติการ ซึ่งสรุปจากนิยามและลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงจากเอกสารต่าง ๆ

3. สร้างแบบสอบถามตามลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

3.1 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ฉบับ คือ วัดลักษณะความเป็นชายฉบับหนึ่ง และวัดลักษณะความเป็นหญิงอีกฉบับหนึ่ง ซึ่งประสบในชีวิตประจำวันในแต่ละสถานการณ์ให้ประเมินตนเองเป็นลักษณะประเมินค่า (Rating Scale) 7 ระดับ

3.2 สร้างข้อความให้ครอบคลุมลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง

3.3 การให้คะแนนแต่ละข้อแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

3.3.1 แบบข้อความที่มีความหมายในทางบวก

มากที่สุด	ให้	7	คะแนน
มาก	ให้	6	คะแนน
ค่อนข้างมาก	ให้	5	คะแนน
ปานกลาง	ให้	4	คะแนน
ค่อนข้างน้อย	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

3.3.2 แบบข้อความที่มีความหมายในทางลบ

มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	2	คะแนน
ค่อนข้างมาก	ให้	3	คะแนน
ปานกลาง	ให้	4	คะแนน
ค่อนข้างน้อย	ให้	5	คะแนน
น้อย	ให้	6	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	7	คะแนน

4. การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

4.1 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน เป็นอาจารย์สังกัดภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์

(Face validity)

4.2 ทดสอบครั้งที่ 1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น จำนวน 95 ข้อ ซึ่งลักษณะความเป็นชายตั้งแต่ข้อ 1 - 47 และลักษณะความเป็นหญิงตั้งแต่ข้อ 48 - 95 ไปทดสอบกับเด็กนักเรียนชั้นป. 6 โรงเรียนประถมสาธิตประสานมิตร จำนวน 100 คน

4.3 วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อจากการทดสอบครั้งที่ 1 แล้วหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ $t - test$ เพื่อคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง คือข้อสอบที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ตามเกณฑ์ของ เอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1975 : 153) และปรับปรุงข้อสอบที่ไม่ดีในแต่ละด้านได้ข้อสอบ จำนวน 70 ข้อ วัณลักษณะความเป็นชาย 35 ข้อ วัณลักษณะความเป็นหญิง 35 ข้อ

4.4 ทดสอบครั้งที่ 2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกและปรับปรุงแล้วจากการทดสอบครั้งที่ 1 จำนวน 70 ข้อ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ชั้น ป.6 โรงเรียนสวัสดิ์อีกครึ่งหนึ่ง แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงเพียง 50 ข้อ แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

4.4.1 แบบสอบถามวัณลักษณะความเป็นชาย มีค่าความเชื่อมั่น 0.7821
ตั้งแต่ข้อ 1 - 25 จำนวน 25 ข้อ

4.4.2 แบบสอบถามวัณลักษณะความเป็นหญิงมีค่าความเชื่อมั่น 0.7576
ตั้งแต่ข้อ 25 - 50 จำนวน 25 ข้อ

4.5 หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้วิธีเทคนิค กลุ่มที่รู้ชุดอยู่แล้ว (Known Group Technique) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนลักษณะความเป็นชาย ระหว่างกลุ่มที่มีลักษณะความเป็นชายมากในเพศหญิง กับกลุ่มหญิงปกติ จำนวนกลุ่มละ 70 คน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนลักษณะความเป็นหญิง ระหว่างกลุ่มที่มีลักษณะความเป็นหญิงมากในเพศชาย กับกลุ่มเพศชายปกติ จำนวนกลุ่มละ 70 คน โดยใช้ $t - test$ สำหรับกลุ่มที่รู้ชุดทั้งสองกลุ่มนี้ ทำให้ได้โดยให้อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ประจำวิชา และเพื่อนนักเรียนด้วยกันเป็นผู้พิจารณาเลือก ได้ผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($T = 14.763, 21.106$ ตามลำดับ)

5. วิธีตอบแบบสอบถามให้นักเรียนทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน

ตัวอย่าง : แบบสอบถามลักษณะความเป็นชาย

(๐) แก้วเป็นเด็กซึ่งเป็นที่ทราบกันว่าเกเรที่สุด เข้ามาหาและพูดขู่ว่าจะเอาเงิน 5 บาท นักเรียนบอกว่าไม่มี เพราะไม่มีเงินจริง ๆ แล้วนักเรียนก็เดินหนีไป นักเรียนจะรู้สึกต่อเหตุการณ์นั้นอย่างไร

กลัวที่สุด	กลัวมาก	ค่อนข้างกลัว	ปานกลาง	ไม่ค่อยกลัว	ไม่กลัว	ไม่กลัวเลย
------------	---------	--------------	---------	-------------	---------	------------

ตัวอย่าง : แบบสอบถามลักษณะความเป็นหญิง

(๐๐) ขณะที่ใกล้วันปีใหม่ที่ทางโรงเรียนเคยจัดงานทุกปี และปีที่แล้วด้อยก็ออกแสดงละคร ซึ่งประทับใจคนดูมาก แต่ในตอนที่เข้าวันหนึ่งครูใหญ่ประกาศว่างานปีใหม่นี้จำต้องงด ถ้านักเรียนเป็นด้อย จะรู้สึกเสียใจเพียงใด

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
-----------	-----	-------------	---------	--------------	------	------------

6. การแปลความหมายของคะแนน

6.1 นักเรียนแต่ละคนต้องทำแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด คือแบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นชายและแบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นหญิง แล้วรวมคะแนนทั้งหมดในแต่ละชุดนำคะแนนที่ได้แปลผลดังนี้

6.1.1 มีลักษณะความเป็นชาย (Masculinity) หมายถึง เมื่อได้คะแนนด้านความเป็นชายสูงกว่า T ที่ 50 และลักษณะความเป็นหญิงต่ำกว่า T ที่ 50

6.1.2 มีลักษณะความเป็นหญิง (Femininity) เมื่อได้คะแนนด้านลักษณะความเป็นหญิงสูงกว่า T ที่ 50 และด้านลักษณะความเป็นชายต่ำกว่า T ที่ 50

6.1.3 มีลักษณะความเป็นชายเป็นหญิง (Androgyny) เมื่อได้คะแนนด้านความเป็นชายสูงกว่า T ที่ 50 และด้านความเป็นหญิงสูงกว่า T ที่ 50

6.1.4 มีลักษณะที่ไม่แตกต่างกัน (Undifferentiated or Undeterminate) เมื่อได้คะแนนด้านความเป็นชายต่ำ T ที่ 50 และความเป็นหญิงต่ำกว่า T ที่ 50

6.2 สรุปการแยกลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง ดังนี้คือ

6.2.1 ในเด็กผู้ชาย ถ้าได้คะแนนลักษณะความเป็นชายสูงกว่า T ที่ 50 และคะแนนลักษณะความเป็นหญิงต่ำกว่า T ที่ 50 หมายถึง มีลักษณะความเป็นชายในชาย

6.2.2 ในเด็กผู้หญิง ถ้าได้คะแนนลักษณะความเป็นหญิงสูงกว่า T ที่ 50 และคะแนนลักษณะความเป็นชายต่ำกว่า T ที่ 50 หมายถึง มีลักษณะความเป็นหญิงในชาย

6.2.3 ในเด็กผู้หญิง ถ้าได้คะแนนลักษณะความเป็นหญิงสูงกว่า T ที่ 50 และคะแนนลักษณะความเป็นชายต่ำกว่า T ที่ 50 หมายถึง มีลักษณะความเป็นหญิงในหญิง

6.2.4 ในเด็กผู้หญิง ถ้าได้คะแนนลักษณะความเป็นชายสูงกว่า T ที่ 50 และคะแนนลักษณะความเป็นหญิงต่ำกว่า T ที่ 50 หมายถึง มีลักษณะความเป็นชายในหญิง

6.2.5 ในเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย ถ้าได้คะแนนลักษณะความเป็นชายสูงกว่า T ที่ 50 และคะแนนความเป็นหญิงสูงกว่า T ที่ 50 หมายถึง มีลักษณะความเป็นชายเป็นหญิง ซึ่งไม่น่ามาศึกษา

6.2.6 ในเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง ถ้าได้คะแนนลักษณะความเป็นชายต่ำกว่า T ที่ 50 และคะแนนความเป็นหญิงต่ำกว่า T ที่ 50 หมายถึง มีลักษณะที่ไม่แตกต่างซึ่งไม่น่ามาศึกษา

สรุปแยกลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง ดังนี้

ลักษณะความเป็นชาย

		สูงกว่า T ที่ 50	ต่ำกว่า T ที่ 50
ลักษณะความเป็นหญิง	สูงกว่า T ที่ 50	ลักษณะความเป็นชายหญิง (Androgynous)	ลักษณะความเป็นหญิง (Feminine)
	ต่ำกว่า T ที่ 50	ลักษณะความเป็นชาย (Masculine)	ลักษณะไม่แตกต่าง (Undifferentiated)

ในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะลักษณะความเป็นชายในชาย ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง
ลักษณะความเป็นชายในหญิง และลักษณะความเป็นหญิงในชาย เท่านั้น

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยดำเนินงานเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนเพื่อกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการสอบ
2. เตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง วางแผนในการดำเนินการสอบและผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง
3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์ และผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำแบบสอบถาม
4. อธิบายให้นักเรียนทุกคนที่เข้าสอบเข้าใจวิธีทำแบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดู และแบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง และวิธีตอบเสียก่อนจนนักเรียนทุกคนเข้าใจ จึงให้นักเรียนทุกคนเริ่มต้นทำ
5. นำแบบสอบถามสอบกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์ผลต่อไป

วิธีจัดการกับข้อมูล

1. ตรวจสอบคะแนนแบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดูและแบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้งหมด แล้วนำข้อมูลทั้งหมดวิเคราะห์ด้วยเครื่องคำนวณกลโปรแกรม SPSSX
2. หาค่าสถิติพื้นฐานที่ได้รับจากการตรวจให้คะแนนแบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดูและแบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง
3. เปรียบเทียบค่าความแตกต่างลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิงระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 3 แบบ โดยใช้ $F - test$ และถ้าพบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญก็ทดสอบโดยใช้วิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe) (Byrkit. 1970 : 276 - 277)
5. แจนับความถี่ลักษณะความเป็นชายในชาย ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ลักษณะความเป็นชายในหญิง และลักษณะความเป็นหญิงในชาย ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย

✓ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถาม คือค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม และวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) โดยใช้สูตร t - test (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2522 : 215)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

- เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
- $\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
- $\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
- S_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูง
- S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มต่ำ
- n_1, n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ ตามลำดับ

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม วัดการยอมรับเลี้ยงดูและแบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง โดยใช้สูตร Alpha - Coefficient (สุนันท์ ศลโกสุม 2524 : 56)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

- เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
- S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
- S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม
- n แทน จำนวนข้อในแบบสอบถาม

4. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ด้วยเทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว (Known Group Technique) ในการเปรียบเทียบ โดยใช้ t - test (ชูศรี วงศ์รัตนะ 2530 : 180)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{s_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}} ; \quad s_p^2 = \frac{(n_1 - 1) s_1^2 + (n_2 - 1) s_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$; \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่มีการแจกแจงแบบ t

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

5. วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบทดสอบวัดการอบรมเลี้ยงดู และคะแนนจากแบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง โดยใช้ F - test (ชูศรี วงศ์รัตนะ 2530 : 300)

$$F_{(K-1, N-K)} = MS_b / MS_w$$

$$df = K-1, N-K$$

K คือ จำนวนกลุ่ม

N คือ จำนวนคน

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่มีการแจกแจงแบบ F

MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

$K-1$ แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระของ MS_b

$N-K$ แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระของ MS_w

6. วิธีการทดสอบของ เชฟเฟ่ (Scheffe') (ชูศรี วงศ์รัตนะ 2527 : 368 - 369)
สูตรที่ใช้ในการคำนวณคือ

$$CV_d = \sqrt{(K - 1) (F^*) (MS_{within}) (2/n)}$$

เมื่อ	K	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	F*	แทน ค่า F ที่เปิดจากตาราง (Critical Value) ซึ่งมี df = (K-1, N-K)
	MS _{within}	แทน ค่า Mean Square Within - Groups ที่คำนวณ ไว้แล้วในการวิเคราะห์ความแปรปรวน
	n	แทน จำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

ถ้าจำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตัวอย่างไม่เท่ากัน จะต้องใช้ $(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j})$ แทน $(2/n)$ เมื่อ n_i และ n_j แทนจำนวนหน่วยตัวอย่างในกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่าใด ๆ จะมีนัยสำคัญทางสถิติก็ต่อเมื่อค่าความแตกต่างนี้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ CV_d

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลในการศึกษาครั้งนี้ขอกำหนด:

สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

- X แทน คะแนนดิบ
- N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
- $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
- S แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
- S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
- SS แทน ผลรวมคะแนนเลชยกกำลังสอง
- MS แทน ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนน
- α_k แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
- df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
- F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
- *
- ** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- ** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ขอเสนอตามลำดับดังนี้

1. จัดประเภทการอบรมเลี้ยงดูตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. เปรียบเทียบลักษณะความเป็นชายในชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรม

เลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย

3. เปรียบเทียบลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย

4. เปรียบเทียบลักษณะความเป็นชายในหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย

5. เปรียบเทียบลักษณะความเป็นหญิงในชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย

6. แจนับความถี่ของเด็กที่มีลักษณะความเป็นชายในชาย ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย พร้อมทั้งคำนวณค่าความถี่เป็นร้อยละ

7. แจนับความถี่ของเด็กที่มีลักษณะความเป็นหญิงในชาย ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย พร้อมทั้งคำนวณค่าความถี่ เป็นร้อยละ

8. แจนับความถี่ของเด็กที่มีลักษณะความเป็นชายในหญิง ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย พร้อมทั้งคำนวณค่าความถี่ เป็นร้อยละ

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว จะได้แยกกล่าวตามลำดับต่อไปนี้

1. การจัดประเภทการอบรมเลี้ยงดูตามเกณฑ์ที่กำหนดปรากฏผลตามตาราง 2

ตาราง 2 ชนิดของการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง

ชนิดการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน		รวม
	ชาย	หญิง	
แบบมีเหตุผล	70	78	148
แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน	49	70	119
แบบปล่อยปละละเลย	60	57	117
รวม	179	205	384

ข้อมูลจากตาราง 2 ได้จากการสังเกตแบบสอบถาม การอบรมเลี้ยงดูไปยังกลุ่มตัวอย่าง 400 คน หลังจากตรวจให้คะแนนแล้ว สามารถจัดกลุ่มตัวอย่างตามชนิดของการอบรมเลี้ยงดูได้ดังนี้คือ แบบมีเหตุผล จำนวน 148 คน (ชาย 70 คน หญิง 78 คน) แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน จำนวน 119 คน (ชาย 49 คน หญิง 70 คน) และแบบปล่อยปละละเลย จำนวน 117 คน (ชาย 60 คน หญิง 57 คน) รวมจำนวนทั้งสิ้น 384 คน (ชาย 179 คน หญิง 205 คน) มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน ที่ไม่สามารถแยกชนิดของการอบรมเลี้ยงดูได้ เพราะได้คะแนนในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ ไม่แตกต่างกัน ตั้งแต่ 5 คะแนนขึ้นไป ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จึงไม่นำกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มาศึกษาลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง

2. เปรียบเทียบลักษณะความเป็นชายในชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1

สมมติฐาน : ลักษณะความเป็นชายในชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกัน
ผลที่ได้ปรากฏอยู่ในตาราง 3

ตาราง 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนลักษณะความเป็นชายในชาย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	2	1942.8042	971.4021	8.8930**
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	176	19224.8048	109.2318	
รวม	178	21167.6089		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3 แสดงว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน
ทั้ง 3 แบบ คือแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย จะพบลักษณะ
ความเป็นชายในชาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน
ที่ตั้งไว้ จึงทำให้มีการทดสอบต่อไปเพื่อหาว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ มีคู่ใดบ้าง
ที่มีลักษณะความเป็นชายในชาย แตกต่างกันโดยใช้วิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ปรากฏผล
ตามตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นชายในชายของเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน
เป็นรายคู่

การอบรมเลี้ยงดู	X	ควบคุมเข้มงวดกวดขัน	มีเหตุผล	ปล่อยปละละเลย
		95.7143	98.9571	104.0333
แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน	95.7143	-	3.1328	8.3190*
แบบมีเหตุผล	98.9571	-	-	5.0762*
แบบปล่อยปละละเลย	104.0333	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางพบว่า

1. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีลักษณะความเป็นชายในชายสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีลักษณะความเป็นชายในชายสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล มีลักษณะความเป็นชายในชายไม่แตกต่างจากเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน

3. เปรียบเทียบลักษณะความเป็นหญิงในหญิงระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบคือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2

สมมติฐาน : ลักษณะความเป็นหญิงในหญิงระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกัน

ผลที่ได้ปรากฏอยู่ในตาราง 5

ตาราง 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนลักษณะความเป็นหญิงในหญิงของกลุ่มตัวอย่าง
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	S	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	2	2448.2075	1224.1038	15.1865**
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	202	16282.1144	80.6045	
รวม	204	18730.3220		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 5 แสดงว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันทั้ง 3 แบบ คือแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย จะพบลักษณะความเป็นหญิงในหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำให้มีการทดสอบต่อไปเพื่อหาว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ มีคู่ใดบ้างที่มีลักษณะความเป็นหญิงในหญิง แตกต่างกัน โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe) ปรากฏผลตามตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นหญิงในหญิงของเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน
เป็นรายคู่

การอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	ป้อยปลายละเลย	มีเหตุผล	ควบคุมเข้มงวด กวดขัน
		91.7018	92.4615	99.4000
แบบป้อยปลายละเลย	91.7081	-	0.7597	7.6982*
แบบมีเหตุผล	92.4615		-	6.9385*
แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน	99.4000			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 6 พบว่า

1. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน มีลักษณะความเป็นหญิงในหญิงสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน มีลักษณะความเป็นหญิงในหญิงสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบป้อยปลายละเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล มีลักษณะความเป็นหญิงในหญิงไม่แตกต่างจากเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบป้อยปลายละเลย

4. เปรียบเทียบลักษณะความเป็นชายในหญิงระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 3

สมมติฐาน : ลักษณะความเป็นชายในหญิง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกัน

ผลปรากฏอยู่ในตาราง 7

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนลักษณะความเป็นชายในหญิงของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่าง กลุ่ม	2	7193.6180	3596.8090	21.5683**
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	202	33686.3039	166.7639	
รวม	204	40879.9220		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ในตาราง 7 แสดงว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันทั้ง 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย จะพบลักษณะความเป็นชายในหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำให้มีการทดสอบต่อไปเพื่อหาว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ มีคู่ใดบ้างที่มีลักษณะความเป็นชายในหญิง แตกต่างกัน โดยใช้วิธีของ (Scheffé) ปรากฏผลตามตาราง 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นชายในหญิงของเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู
แตกต่างกันเป็นรายคู่

การอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	มีเหตุผล	ปล่อยปละละเลย	ควบคุมเข้มงวด กวดขัน
		74.7615	75.0702	87.2000
แบบมีเหตุผล	74.4615	-	0.6087	2.7385*
แบบปล่อยปละละเลย	75.0702		-	2.1398*
แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน	87.2000			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 8 พบว่า

1. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน มีลักษณะความเป็นชายในหญิงสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน จะพบลักษณะความเป็นชายในหญิงสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลมีลักษณะความเป็นชายในหญิง ไม่แตกต่างจากเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

5. เปรียบเทียบลักษณะความเป็นหญิงในชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐาน : ลักษณะความเป็นหญิงในชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย
แตกต่างกัน

ผลที่ได้ปรากฏตามตาราง 9

ตาราง 9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนลักษณะความเป็นหญิงในชายของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่าง กลุ่ม	2	1966.5943	980.2971	5.2303*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	176	32987.0929	187.4267	
รวม	178	34947.6872		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 9 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน ทั้ง 3 แบบ คือแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย จะพบลักษณะความเป็นหญิงในชาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำให้มีการทดสอบต่อไปเพื่อหาว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ มีคู่ใดบ้าง ที่มีลักษณะความเป็นหญิงในชาย แตกต่างกัน โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe) ปรากฏผลตามตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นหญิงในชายของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดู แตกต่างกันเป็นรายคู่

การอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	ควบคุมเข้มงวด กวดขัน	มีเหตุผล	ปล่อยปละละเลย
		75.7143	77.8714	83.7500
แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน	75.7143	-	2.1571	7.9357*
แบบมีเหตุผล	77.8714		-	5.8786
แบบปล่อยปละละเลย	83.7500			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 10 พบว่า

1. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีลักษณะความเป็นหญิงในชายสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีลักษณะความเป็นหญิงในชายไม่แตกต่างจากเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล
3. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลมีลักษณะความเป็นหญิงในชายไม่แตกต่างจากเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน

6. แจนับความถี่จำนวนเด็กที่มีลักษณะความเป็นชายในชาย ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ลักษณะความเป็นชายในหญิง และลักษณะความเป็นหญิงในชาย ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรม เลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย พร้อมทั้งคำนวณค่าความถี่ เป็นร้อยละ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5.1 ข้อ 5.2 และข้อ 5.3

สมมติฐาน 5 เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ จะพบว่า

5.1 ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลจะพบจำนวนคนที่มีลักษณะ ความเป็นชายในชาย และจำนวนคนที่มีลักษณะความเป็นหญิงในหญิง คิดเป็น ร้อยละสูงสุด

5.2 ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขันจะพบจำนวนคน ที่มีลักษณะความเป็นหญิงในชาย คิดเป็นร้อยละสูงสุด

5.3 ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยจะพบจำนวนคน ที่มีลักษณะความเป็นชายในหญิง คิดเป็นร้อยละสูงสุด

ผลที่ได้ปรากฏตามตาราง 11

ตาราง 11 แสดงความถี่ของเด็กที่มีลักษณะความเป็นชายในชาย ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ลักษณะความเป็นชายในหญิง และลักษณะความเป็นหญิงในชาย ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรม เลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย พร้อมทั้งคำนวณค่าร้อยละ

การอบรมเลี้ยงดู ลักษณะ	แบบมีเหตุผล			แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน			แบบปล่อยปละละเลย		
	ความถี่	อัตราส่วน	ร้อยละ	ความถี่	อัตราส่วน	ร้อยละ	ความถี่	อัตราส่วน	ร้อยละ
ลักษณะความเป็นชายในชาย	47	47/47	100	33	33/35	94.29	35	35/37	94.60
ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง	46	46/47	97.87	29	29/32	90.6	28	28/29	96.55
ลักษณะความเป็นชายในหญิง	1	1/47	2.12	3	3/32	9.83	1	1/29	3.44
ลักษณะความเป็นหญิงในชาย	0	0/47	0	2	2/35	5.71	2	2/37	5.4

จากตาราง 11 เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ จะพบว่า

1. ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล จะพบจำนวนคนที่มีลักษณะความเป็นชายในชาย และจำนวนคนที่มีลักษณะความเป็นหญิงในหญิง คิดเป็นร้อยละสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน จะพบจำนวนคนที่มีลักษณะความเป็นหญิงในชาย คิดเป็นร้อยละสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน จะพบจำนวนคนที่มีลักษณะความเป็นชายในหญิง คิดเป็นร้อยละสูงสุด ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะความเป็นชายในชาย ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ลักษณะความเป็นชายในหญิง และลักษณะความเป็นหญิงในชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย
2. เพื่อศึกษาว่าในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย จะพบลักษณะความเป็นชายในชาย ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ลักษณะความเป็นชายในหญิง และลักษณะความเป็นหญิงในชาย แบบใดมากที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2530 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน จึงเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีเขตเป็นชั้น โดยแบ่งเป็นเขตชั้นใน เขตชั้นกลาง และเขตชั้นนอก ในการสุ่ม ได้เลือกสุ่มเขตชั้นใน จำนวน 3 โรงเรียน เขตชั้นกลาง จำนวน 4 โรงเรียน เขตชั้นนอก จำนวน 3 โรงเรียน และมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย
 - 2.1 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบสอบถามที่เป็นสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน อันเกี่ยวข้องกับการรับรู้ของเด็กนักเรียน ที่มีต่อการปฏิบัติของพ่อแม่ผู้ปกครอง

แบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล มีค่าความเชื่อมั่น 0.7044

แบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน มีค่าความเชื่อมั่น

0.7434

แบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่าความเชื่อมั่น

0.7804

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.8471

2.2 แบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 50 ข้อ โดยแบ่งเป็นแบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง ดังนี้

ข้อ 1 – 25 วัดลักษณะความเป็นชาย มีค่าความเชื่อมั่น 0.7584

ข้อ 26– 50 วัดลักษณะความเป็นหญิง มีค่าความเชื่อมั่น 0.7230

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.8101

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบลักษณะความเป็นชายในชายระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย โดยใช้ F - test
2. เปรียบเทียบลักษณะความเป็นหญิงในหญิงระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย โดยใช้ F - test
3. เปรียบเทียบลักษณะความเป็นชายในหญิงระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย โดยใช้ F - test
4. เปรียบเทียบลักษณะความเป็นหญิงในชายระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย โดยใช้ F - test

5. ถ้าทดสอบพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในข้อ 1, 2, 3, 4 จะทดสอบรายคู่อีกครั้ง โดยใช้ Scheffé test

6. แจนับความถี่ของเด็กที่มีลักษณะความเป็นชายในชาย ลักษณะความเป็นหญิงในหญิงของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย พร้อมทั้งคำนวณค่าร้อยละ

7. แจนับความถี่ของเด็กที่มีลักษณะความเป็นหญิงในชาย ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย พร้อมทั้งคำนวณค่าร้อยละ

8. แจนับความถี่ของเด็กที่มีลักษณะความเป็นชายในหญิง ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย พร้อมทั้งคำนวณค่าร้อยละ

*สรุปผลการศึกษา สันติ (ค.ศ. ๒๕ ๙๙)

การศึกษาลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง กับการอบรมเลี้ยงดูของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏผลดังนี้

1. ลักษณะความเป็นชายในชาย ระหว่างเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า

1.1 เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยจะพบลักษณะความเป็นชายในชายสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะพบลักษณะความเป็นชายในชายสูงกว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล มีลักษณะความเป็นชายในชาย ไม่แตกต่างจากเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

2. ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ระหว่างเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า

2.1 เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน มีลักษณะความเป็นหญิง
ในหญิงสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน มีลักษณะความเป็นหญิง
ในหญิงสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล มีลักษณะความเป็นหญิงในหญิง
ไม่แตกต่างจากเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

3. ลักษณะความเป็นชายในหญิง ระหว่างเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ
คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า

3.1 เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน จะมีลักษณะ
ความเป็นชายในหญิงสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

3.2 เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน จะมีลักษณะ
ความเป็นชายในหญิงสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล จะมีลักษณะความเป็นชายในหญิง
ไม่แตกต่างจากเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

4. ลักษณะความเป็นหญิงในชาย ระหว่างเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน
3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลยแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อทดสอบเป็นรายคู่
พบว่า

4.1 เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีลักษณะความเป็นหญิง
ในชายสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

4.2 เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล มีลักษณะความเป็นหญิงในชาย
ไม่แตกต่างจากเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน

4.3 เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล มีลักษณะความเป็นหญิงในชาย
ไม่แตกต่างจากเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

5. เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ จะพบว่า

5.1 ในกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล จะพบจำนวนเด็กที่มี
ลักษณะความเป็นชายในชาย และจำนวนคนที่มีลักษณะความเป็นหญิงในหญิง คิดเป็นร้อยละสูงสุด ซึ่ง
สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน จะพบจำนวน
เด็กที่มีลักษณะความเป็นหญิงในชาย คิดเป็นร้อยละสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3 ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน จะพบจำนวน
เด็กที่มีลักษณะความเป็นชายในหญิง คิดเป็นร้อยละสูงสุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิงกับการอบรมเลี้ยงดู

จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า การอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์กับลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง กล่าวคือ ลักษณะความเป็นชายในชาย ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ลักษณะความเป็นชายในหญิง และลักษณะความเป็นหญิงในชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการหล่อหลอม พัฒนาบุคลิกภาพของลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ พยอมน อิงคตานุวัฒน์ (พยอมน อิงคตานุวัฒน์ 2529 : 34) ที่กล่าวไว้ว่า โครงสร้างของครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูมีความสำคัญมาก ควรเลี้ยงดูให้เหมาะสมกับเพศของเด็ก และต้องมีแบบอย่างที่เหมาะสม สมหญิงของพ่อแม่ ให้ลูกได้เลียนแบบ ในทำนองเดียวกับแนวคิดของ

วันเพ็ญ บุญประกอบ (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2527 : 17) ที่กล่าวว่า การสำนึกว่าตนมีเพศตรงตามร่างกาย มิได้ขึ้นอยู่กับกรรมพันธุ์ หรือสรีระที่ปรากฏเท่านั้น สิ่งแวดล้อมและการอบรมเลี้ยงดู มีอิทธิพลสูงต่อการสำนึกทางเพศ

ในการอภิปรายครั้งนี้ เสนอตามลำดับดังนี้

1. ลักษณะความเป็นชายในชาย กับ การอบรมเลี้ยงดู 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุม เข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย

จากการศึกษาพบว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีคะแนนลักษณะความเป็นชายในชายสูงที่สุด แต่จากการศึกษาด้านจำนวน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล จะพบจำนวนเด็กที่มีลักษณะความเป็นชายในชายคิดเป็นร้อยละสูงที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นได้ว่าจำนวนคนที่อยู่ในเกณฑ์การมีลักษณะความเป็นชายในชายของกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ถึงแม้จะมีปริมาณน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แต่คะแนนรวมอาจสูงมาก เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล ซึ่งมีจำนวนคนที่มีลักษณะความเป็นชายในชาย เป็นจำนวนมากที่สุด แต่คะแนนรวมที่ได้อาจต่ำกว่า ซึ่งก็อาจเป็นไปได้ว่า ในการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยนั้น พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่ดูแล ไม่ให้ความรัก ความอบอุ่น หอดทั้งเด็ก ไม่ให้คำแนะนำสั่งสอน เด็กสามารถทำอะไรตามใจตัวเอง เด็กจะมีอิสระ และมีความก้าวร้าวมาก ดังเช่น การศึกษาของ ประพันธ์ สุธาวาส (ประพันธ์ สุธาวาส 2519 : 30) ที่พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ทำให้เด็กมีความก้าวร้าวสูง จึงทำให้เด็กบางคนได้คะแนนลักษณะนี้สูงและอาจทำให้ลักษณะความเป็นชายในชายสูงมากด้วย

ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลนั้น ทำให้พบจำนวนเด็กที่มีลักษณะความเป็นชายในชายคิดเป็นร้อยละสูงที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล เป็นการเลี้ยงดูแบบที่พ่อแม่ให้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ดูแล ให้เหตุผลแก่ลูก ให้คำแนะนำสั่งสอน จึงทำให้เด็กชายถ่ายทอดลักษณะทางเพศชายของพ่อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงทดลองของ เฟลนเดอร์ (Flander. 1968 : 27) ที่ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองให้เห็นว่า เด็กจะเลียนแบบลักษณะทางเพศชายและเพศหญิงจากพ่อแม่ การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลนี้ จึงพบเด็กชายที่ได้คะแนนตามเกณฑ์ของลักษณะความเป็นชายในชาย ในปริมาณมากที่สุด

จึงกล่าวได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลเป็นการอบรมเลี้ยงดูที่เอื้อต่อลักษณะที่เหมาะสมตรงตามเพศชาย ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ในด้านปริมาณนั้น จะพบคนที่มีลักษณะความเป็นชายในชายในจำนวนที่สูงที่สุด ในด้านคุณภาพคือ เด็กมีคะแนนลักษณะชายในชายที่ไม่สูงมากเกินไป เมื่อเทียบกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยซึ่งน่าจะเป็นสิ่งที่ดี

2. ลักษณะความเป็นหญิงในหญิงของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย

จากการศึกษาพบว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน จะได้รับคะแนนลักษณะความเป็นหญิงในหญิงสูงที่สุด แต่จากการศึกษาด้านจำนวนพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล จะพบจำนวนเด็กที่มีลักษณะความเป็นหญิงในหญิงคิดเป็นร้อยละสูงที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นไปได้ว่าจำนวนคนที่อยู่ในเกณฑ์การมีลักษณะความเป็นหญิงในหญิงของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน ถึงแม้จะมีปริมาณน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แต่คะแนนรวมอาจสูงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล ซึ่งมีจำนวนคนที่มีลักษณะความเป็นหญิงในหญิงจำนวนมากที่สุด แต่คะแนนรวมที่ได้อาจต่ำกว่า ซึ่งก็อาจเป็นไปได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขันนั้นพ่อแม่หรือผู้ปกครองควบคุมเด็ก ให้อยู่ในระเบียบวินัยเสมอ โดยยึดถือเอาความพอใจ และความต้องการของตนเป็นสำคัญ จึงทำให้เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขันมีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงในหญิงสูงที่สุด

ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลนั้น ทำให้พบจำนวนคนที่มีลักษณะความเป็นหญิงในหญิงมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะ การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล เป็นการเลี้ยงดูแบบที่พ่อแม่ให้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ ให้เหตุผลแก่ลูก ให้ความสำคัญสอน จึงทำให้เด็กหญิงถ่ายทอดลักษณะทางเพศหญิงของแม่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงทดลองของ เฟลนเดอร์ (Flander. 1968 : 27) ที่ได้ทำการวิจัยเชิงทดลอง ให้เห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ดูแล มีความสนิทสนมระหว่างเด็กและพ่อแม่ เด็กจะเลียนแบบลักษณะทางเพศชายและเพศหญิงจากพ่อแม่ การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ จึงพบเด็กหญิงที่ได้คะแนนตามเกณฑ์ของลักษณะความเป็นหญิงในหญิงในปริมาณความถี่มากที่สุด

จึงกล่าวได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่เอื้อต่อลักษณะที่เหมาะสมตรงตามเพศหญิง ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ในด้านปริมาณนั้น จะพบคนที่มีลักษณะหญิงในหญิงในจำนวนที่สูงที่สุด ในด้านคุณภาพ คือเด็กมีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงในหญิงที่ไม่สูงมากเกินไป เมื่อเปรียบเทียบกับ การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน ซึ่งน่าจะถือเป็นสิ่งที่ดี

3. ลักษณะความเป็นชายในหญิงของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยละเลย

จากการศึกษาพบว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน จะได้รับคะแนนลักษณะความเป็นชายในหญิงสูงสุด และจากการศึกษาด้านจำนวนพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขันจะพบจำนวนคนที่มีลักษณะความเป็นชายในหญิงคิดเป็นร้อยละสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกัน

ที่เป็นเช่นนี้เพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขันนั้น พ่อแม่ควบคุมเด็กให้อยู่ในระเบียบวินัยเสมอโดยยึดถือเอาความพอใจและความต้องการเป็นสำคัญ เด็กไม่ได้รับอิสระเกิดความคับข้องใจมาก จึงทำให้พบลักษณะความเป็นชายในเด็กหญิงซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประพันธ์ สุธาวาส (ประพันธ์ สุธาวาส 2519 : 30) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน ทำให้เด็กมีความก้าวร้าว ซึ่งเป็นลักษณะความเป็นชาย จึงทำให้เด็กหญิงมีความเป็นชายสูง และจากการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ มิลเลอร์ (Buss. 1961 : 39 citing Miller. 1964 : 37 - 41) พบว่า ในการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน จะทำให้บุตรหงุดหงิด และคับข้องใจ และยังพบว่าความคับข้องใจนั้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าว ซึ่งเป็นลักษณะของความเป็นชาย เป็นผลให้เด็กหญิงมีลักษณะความเป็นชายสูง

จึงกล่าวได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันนั้นเอื้อให้เกิดลักษณะความเป็นชายในหญิง ซึ่งเป็นลักษณะที่ไม่เหมาะสม ทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ คือพบเด็กมีคะแนนความเป็นชายในหญิงสูงที่สุด และจำนวนคนที่มีลักษณะความเป็นชายในหญิง คิดเป็นร้อยละสูงสุด

ดังนั้นในการอบรมบุตรหลาน จึงควรระมัดระวังการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน โดยเฉพาะในเด็กหญิงเพราะจะทำให้เด็กเกิดลักษณะความเป็นชายในหญิงมากเมื่อเทียบกับการอบรมเลี้ยงดูในแบบอื่น ๆ

4. ลักษณะความเป็นหญิงในชาย ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู 3 แบบ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย

จากการศึกษาพบว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยจะได้รับคะแนนลักษณะความเป็นหญิงในชายสูงที่สุด และจากการศึกษาด้านจำนวนพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขันจะพบจำนวนเด็กที่มีลักษณะความเป็นหญิงในชายคิดเป็นร้อยละสูงที่สุด ซึ่งขัดแย้งกัน

ที่เป็นเช่นนั้นเพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยนั้น พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่ดูแล ไม่ให้ความรักความอบอุ่น เด็กรู้สึกถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับคำแนะนำสั่งสอน เด็กสามารถทำอะไรตามใจตัวเอง เมื่อไม่ได้รับความเอาใจใส่ดูแล ขาดความอบอุ่นจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เด็กจึงถูกชักจูง และล่อลวงได้ง่าย โดยเฉพาะในเด็กชาย จะพบลักษณะความเป็นหญิงในชายสูง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นไปได้ว่า ในเด็กชายที่ถูกปล่อยปละละเลย ถูกทอดทิ้ง ขาดความใกล้ชิดกับพ่อจึงขาดการเลียนแบบลักษณะเพศชายจากพ่อ เด็กถูกชักจูงและล่อลวงจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เด็กชายอาจใกล้ชิดกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมและลักษณะความเป็นหญิงสูงจึงลอกเลียนแบบลักษณะความเป็นหญิง จึงเป็นผลให้เด็กชายส่วนใหญ่ได้รับคะแนนความเป็นหญิงสูง แต่คะแนนอาจไม่สูงมากพอที่จะเข้าเกณฑ์การมีลักษณะความเป็นชายในหญิง ตามที่กำหนดจึงทำให้พบจำนวนที่มีลักษณะความเป็นชายในหญิงต่ำกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน ที่เป็นเช่นนั้นเพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขันนั้น พ่อแม่ควบคุมเด็กให้อยู่ในระเบียบวินัยเสมอ เด็กจึงอยู่ในความควบคุมของพ่อแม่เป็นส่วนใหญ่ เด็กไม่ได้รับอิสระ ต้องประพฤติปฏิบัติตามคำสั่งตามกฎเกณฑ์ของพ่อแม่เสมอ จึงทำให้เด็กชายจำนวนหนึ่งประพฤติปฏิบัติตามความต้องการของพ่อแม่มาก และทำให้มีคะแนนลักษณะความเป็นหญิงในชายสูง ถึงเกณฑ์การมีลักษณะความเป็นหญิงในชายมากกว่าการอบรมเลี้ยงดูในแบบอื่น ๆ

จึงกล่าวได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน เอื้อให้เกิดลักษณะความเป็นหญิงในชาย ซึ่งเป็นลักษณะที่ไม่เหมาะสมทางเพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จึงไม่สามารถนำมาใช้ในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

ดังนั้นในการอบรมบุตรหลาน จึงไม่ควรอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ควรสนใจ เอาใจใส่ ให้ความรัก ให้คำแนะนำ ใกล้ชิด และสิ่งที่สำคัญที่สุดต้องเป็นแบบอย่างเพศหญิงและเพศชายให้ลูกได้เลียนแบบอย่างเหมาะสมกับเพศ

จากการศึกษาการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบนี้ คือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลจะพบเด็กมีลักษณะความเป็นหญิงและความเป็นชายตรงตามเพศมากกว่าการอบรมเลี้ยงดูชนิดอื่น ๆ และส่วนสำคัญที่สุด การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลนี้ไม่เอื้อให้เกิดลักษณะความเป็นหญิงในชาย และลักษณะความเป็นชายในหญิง ซึ่งเป็นลักษณะที่ไม่ตรงตามเพศ

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน จะทำให้เด็กมีลักษณะความเป็นหญิงในชาย และความเป็นชายในหญิงสูงด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน ในเด็กหญิง ทำให้เด็กหญิงและเด็กชายบางคนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน คับข้องใจ จึงแสดงลักษณะความเป็นชายในหญิง และลักษณะความเป็นหญิงในชาย ซึ่งพบได้สูงที่สุด สูงกว่าการอบรมเลี้ยงดูชนิดอื่น ๆ การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จึงเอื้อให้เกิดลักษณะความเป็นชายในหญิง และลักษณะความเป็นหญิงในชาย ซึ่งเป็นลักษณะที่ไม่เหมาะสม

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะทำให้เด็กมีคะแนนลักษณะความเป็นชายในชายสูงที่สุด และคะแนนลักษณะความเป็นหญิงในชายสูงที่สุดด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยในเด็กชายทำให้เกิดลักษณะความเป็นหญิงในชายสูง ซึ่งเป็นลักษณะที่ไม่เหมาะสม สังคมไม่ต้องการ

✱ จากผลการสรุปข้างต้น จะเห็นได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลเหมาะสมที่สุด ในกรอบรมเลี้ยงดูเด็ก เพราะนอกจากจะพบลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงตรงตามเพศแล้วยังไม่เอื้อให้เกิดลักษณะที่ไม่เหมาะสมทางเพศ ดังนั้น พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก จึงควรเลือกใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล ในการอบรมแนะนำสั่งสอน ให้ความรัก ความสนใจ ความเอาใจใส่ดูแล เพื่อให้เด็กเติบโตขึ้น มีบทบาทความเป็นชายและความเป็นหญิงตรงตามเพศ เพื่อดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไปในอนาคต เพื่อความมั่นคงของประเทศชาติ

3

✓ ข้อเสนอแนะทางการวิจัย

1. ควรทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในชนบทซึ่งมีสภาพแวดล้อม ลักษณะความเป็นอยู่ ที่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพฯ สภาพแวดล้อมดังกล่าวอาจมีอิทธิพลต่อลักษณะความเป็นชาย และความเป็นหญิงบ้างไม่มากก็น้อย
2. ควรทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน อาจทำให้ผลการศึกษาแตกต่างกับการใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระดับเดียวกัน

✓ ข้อเสนอแนะผู้ที่เกี่ยวข้อง

18

1. การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง โดยเฉพาะการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล ซึ่งจะทำให้เด็กมีลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง ตรงตามเพศของเด็ก ดังนั้นในการอบรมเลี้ยงดูบุตร พ่อ แม่ และผู้ปกครองควรอบรมเลี้ยงดูบุตร แบบมีเหตุผล โดยให้ความสนใจ ดูแล เอาใจใส่ ให้คำแนะนำที่ถูกต้อง และสิ่งที่สำคัญที่สุดต้อง เป็นแบบอย่างลักษณะสมเพศชายและเพศหญิงให้เด็กได้เลียนแบบ
2. ควรมีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ในการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่ส่งผลต่อลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิงแก่ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กเพื่อจะได้เป็นแนวทาง ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีบทบาททางเพศเหมาะสมกับเพศของตนเอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ชูศรี วงศ์ธนะ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2530, 370 หน้า
- _____ เอกสารคำสอนวิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 487 หน้า
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน ปัจจัยทางจิตวิทยานิเวศที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย
รายงานฉบับที่ 32 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2524, 350 หน้า
- ดวงเดือน ศาสตรภัทร การเปรียบเทียบทฤษฎีพัฒนาการเด็ก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2526, 324 หน้า อัดสำเนา
- เคโซ สวานานนท์ จิตวิทยาทั่วไป โอเคียนส์ไตร์ พระนคร 2510, 258 หน้า
- ธานี ศิริยง "เพศศึกษากับกามโรค" วารสารชมรมแพทย์ทางกามโรค หน้า 52 - 58
 ฉบับประจำปีพ.ศ. 2518
- ✓ นวลละออ สุภาพผล ทฤษฎีบุคลิกภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527,
 288 หน้า อัดสำเนา
- ✓ ประณต เค้าฉิม จิตวิทยาเด็ก ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2526, 295 หน้า
- ประพันธ์ สุธาวาส ความก้าวหน้ากับการอบรมเลี้ยงดู ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 54 หน้า อัดสำเนา
- ✓ ประวิทย์ หลักบุญ อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อการใช้กลไกป้องกันตนเอง ปริญญาณิพนธ์
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 103 หน้า อัดสำเนา
- ✶ พยอม อิงคตานุวัฒน์ จิตเวชเด็ก โครงการตำรา ศิริราช คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
 มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพมหานคร 2524, 259 หน้า
- _____ "การไม่ยอมรับเพศของตน" นิตยสารไกล์หมอ หน้า 34 - 35 ปีที่ 10 ฉบับที่ 8
 สิงหาคม 2529

✓ พรณพิไล ศรีอาภรณ์ "ความสัมพันธ์ระหว่างเพศในวัยรุ่น" พยาบาลสาร หน้า 1 - 6

ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 มกราคม - มีนาคม 2529,

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 ไทยวัฒนาพานิช *

2522, 276 หน้า

✓ วิจิ เกตุขำ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับความคิดสร้างสรรค์

ความเป็นผู้นำและความวิตกกังวล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดสุโขทัย

ปริญญา นิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2515, 106 หน้า

อัดสำเนา

✗ วันเพ็ญ บุญประกอบ "พัฒนาการทางเพศ" นิตยสารใกล้หมอ หน้า 19 - 23 ปีที่ 3 ฉบับที่ 6

มิถุนายน 2522

_____ "สำนึกแห่งเพศ" นิตยสารคนและหมอ หน้า 17 - 21 ปีที่ 26 ธันวาคม 2527

ศรัณย์ คำรุ่งสุข จิตวิทยาพัฒนาการ สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร กรุงเทพมหานคร 2525,

204 หน้า

สมบุรณ์ ชิตพงษ์ และสำเริง บุญเรืองรัตน์ การวัดความถนัด ไทยวัฒนาพานิช 2524,

106 หน้า

สมโภชน์ สุขวัฒนา "ผิดเพศ" นิตยสารคนและหมอ หน้า 31 - 33 ปีที่ 26 ธันวาคม 2527

สันติ สุขทรัพย์ การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพประชาธิปไตย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 ปริญญา นิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 144 หน้า

อัดสำเนา

สุชาติ โสสมระยूर และวรรณ โสสมระยूर เพศศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2523, 276 หน้า

สุนันท์ ศลโกสม การวัดผลการศึกษา โรงพิมพ์หามกุฏราชวิทยาลัย 2524, 314 หน้า

✗ สุพัตร พูลเกษ "ความสุขทางเพศ" วารสารชมรมแพทย์ทางกายโรค หน้า 45 - 51

ฉบับประจำปี พ.ศ. 2518

_____ "ความสุขทางเพศ" วารสารสุขภาพสำหรับประชาชน หน้า 23 - 31 ปีที่ 6

ฉบับที่ 10 กรกฎาคม 2521

สุวัฒนา อารีพรรค ความผิดปกติทางจิต โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
2525, 604 หน้า

อรนุช ทิมประเสริฐ เด็กก๋อวัยเรียนกับการเรียนรู้ ทฤษฎีและหลักสำคัญบางประการ
โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล 2522, 243 หน้า

อานนท์ อาภาภิรม ลักษณะทางสังคมและปัญหาทางสังคมไทย ไทยวัฒนาพานิช 2517,
150 หน้า

อุบลรัตน์ โพธิโกสม การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความซื่อสัตย์เด็กไทย
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 150 หน้า
อัดสำเนา

Allport, G.W. Pattern and Growth in Personality. New York, Holf, Rinchart
Rinchart & Winston, 1961. 294 p.

Bakan, D. The deality of Human existence. Boston : Beacon Press,
1966.

Baldwin, Alfred L. Socialization and Parent - Child Relationship Child
Développement. Vol. 19 : 127 - 130, September, 1948.

Bem, S.L. "Sex - Role adaptability : One Consequence of Psychological
Androgyny, " Journal of Personality and Social. 1975. 31, 634 - 643

_____ "The measurement of Psychological Androgynym" Journal of
Consulting and Clinical Psychology. 1974. 42, 155 - 162 p.

Bem S.L. and E. Lenney. "Sex typing and the avoidance of cross - sex
behavior," Journal of Personality and Social Psychology. 1976.
33, 48 - 54 p.

Benjamin, Miller F., and Keane Claire Brackman. Encyclopedia and Dictionary
of Medicine Nursing and Allied health. Third edition W.B. Saunders
Company, 1983. 1270 p.

Bernard C.L. "The Multiclinensional Aspects of Masculinity - Femininity,"
Journal of Personality and Social Psychology. 1981. 41, 797 - 802.

_____ "The Multiple Factor of Sex Role Indentification : Rapprochement
of Unidimensional and Bidimensional assessment," Journal of Clinical
Psychology. 1984. 40(x1), 986 - 991.

Buss, A.H. The Psychology of Aggression. New York, Jolin Willey and
son Inc., 1961. 307 p.

- Bykit, Donald R. Elements of Statistic. 2nd.ed., Dittion Education Publishing, Inc., 1975. 431 p.
- Carson, Robert C. "Interpretative Mannuals to the MMPI," in MMPI Research Development and Clinical Application. p. 280 - 396 1969.
- Constantinople, A. "Masculinity - Femininity : An exception to famous dectun," Psychology Bulletin. 1973. Vol 80, No, 5, 389 - 407.
- Dollard, Johnson and Medinus. Child Psychology. New York, John Willey and Sons, Inc., 1969. 677 p.
- Flanders, J.P. A Review of Research on Imitative Behavior Psychological Bulletin. 1968. 69, 316 - 337.
- George, Ferguson A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw - Hill, Inc. 1976. 480 p.
- Hall, Calvin S. and Lindzey Gaedner. Theories of Personality. 2nd,ed., New York, John Willey and Sons, Inc., 1970. 622 p.
- Harlock, Dlizabeth B. Adolescent Development. 2nd.ed., McGraw - Hill Book Company 1955. 590 p.
- Issues, Rogers D. In Adolescence Psychology. New York, Merelith Cooperation. 1972. 577 p.
- Kaplan, G.A., and Sedney A.M. Psychology and Sex Roles An Androgynous Perspective. Little Brown and Company. Boston, 198-. 402 p.
- Kleinmuntz. Benjamin. Personality Measurement, an Introduction. Illinois, Dorsey Press 1930, 1967. 463 p.
- Lips M.H., Colwil L.N. The Psychology of Sex Differences. Prentice - Hall, Inc., Englewood Clifts, New Jersey. 1978. 338 p.
- Locksley, A. and Colton. "Psychological Andregyny : A case of Mistaken." Journal of Personality and Social Psychology. 1979. 37, 1017 - 1031.
- Martin Heller. Internation Family Health Encyclopedia. Volume 18, California Afe Press, 1971. 2509 p.
- Morris, C.G. Psychology. 3rd.ed., Prentice - Hall, Inc., Englewood Clifts, New Jersey, 1979. 654 p.
- Spence, J.T., Helmreich, R., and J. Stapp. "Ratings of self and Peers on Sex Role Attributes and their Relation to Self - Esteem and Conceptions of Masculinity and Femininity," Journal of Personality and Social Psychology. 1975. 29 - 39.

Spence, J.T. and Helmreich, R.L. "Masculinity and Femininity : Their Psychological Dimensions, Correlated and Antecedents," Austin : University of Texas Press. 1978.

Spence, J.T. Helmrich, R., and Holahan, C.K. "Negative and Positive Components of Psychological Masculinity and Femininity and Their Relationship to Neurotic and Acting Out Behaviors," Journal of Personality and Social Psychology. 1979. 37, 1673 - 1682.

Watson, R.T. Psychology of The Child Second Edition. Jolin Willey & Sons Inc., 1959. 653 p.

ภาคผนวก

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อแบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดู

ข้อ	แบบมีเหตุผล		แบบควบคุมเชิงวาทกวดขัน		แบบปล่อยปละละเลย	
	ข้อ	ค่า t	ข้อ	ค่า t	ข้อ	ค่า t
1	ก	2.14	ข	3.87	ค	2.11
2	ค	2.0	ข	3.34	ก	2.09
3	ค	2.48	ข	5.20	ก	2.95
4	ก	2.51	ข	2.54	ค	2.85
5	ก	2.76	ข	3.85	ค	2.32
6	ก	2.20	ข	3.48	ค	2.53
7	ก	2.39	ข	2.31	ค	1.80
8	ก	2.02	ข	4.77	ค	3.46
9	ก	1.97	ค	4.15	ข	2.96
10	ค	2.59	ข	6.72	ก	2.06
11	ข	2.0	ก	5.36	ค	2.8
12	ก	2.03	ข	5.27	ค	4.10
13	ค	2.09	ก	4.0	ข	3.01
14	ข	2.05	ก	2.46	ค	5.72
15	ก	2.04	ข	2.29	ค	3.56
16	ค	2.17	ก	7.30	ข	3.16
17	ก	2.64	ข	4.80	ค	4.90
18	ค	1.87	ค	7.35	ข	3.76
19	ข	3.09	ก	3.04	ค	1.95
20	ค	2.32	ก	2.62	ข	3.31

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	แบบมีเหตุผล		แบบควบคุมใช้มวคกวคขั้น		แบบปล่อยปละละเลย	
	ข้อ	ค่า t	ข้อ	ค่า t	ข้อ	ค่า t
21	ค	2.00	ก	7.16	ข	4.08
22	ก	2.52	ข	3.87	ค	2.15
23	ข	1.89	ค	7.36	ก	3.37
24	ข	2.52	ค	4.76	ค	3.58
25	ก	2.38	ค	3.56	ข	3.84
26	ข	2.55	ค	6.08	ก	2.60
27	ข	2.67	ก	4.48	ค	4.34
28	ก	2.38	ข	5.03	ค	2.73
29	ค	2.76	ก	4.27	ข	2.14
30	ก	1.98	ข	3.81	ค	2.28

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อแบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิง

ลักษณะความเป็นชาย		ลักษณะความเป็นหญิง	
ข้อ	ค่า t	ข้อ	ค่า t
1	1.876	26	2.286
2	3.048	27	6.542
3	1.874	28	3.402
4	3.415	29	2.662
5	4.952	30	3.021
6	5.132	31	3.309
7	2.308	32	2.482
8	4.690	33	7.936
9	2.041	34	7.934
10	3.209	35	4.457
11	3.887	36	2.644
12	5.354	37	4.316
13	3.172	38	8.697
14	2.715	39	5.744
15	3.228	40	2.117
16	2.251	41	1.880
17	3.738	42	4.708
18	2.395	43	1.987
19	3.765	44	2.056
20	2.381	45	5.801

ตาราง (ต่อ)

ลักษณะความถี่ชาย		ลักษณะความเป็นหญิง	
ข้อ	ค่า t	ข้อ	ค่า t
21	2.113	46	3.863
22	2.761	47	4.602
23	2.395	48	5.238
24	2.072	49	2.836
25	2.614	50	6.015

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นักเรียนที่รักทุกท่าน

ท่านเป็นผู้ที่ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของนักเรียนชั้น ป.6 ในกรุงเทพมหานคร โปรดอ่านแบบสอบถามที่ละตอนอย่างระมัดระวัง และตอบตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับตัวของท่านเอง โดยเฉพาะคำถามทั้งหมดมีคำตอบให้เลือกตอบ แต่ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด แต่ผู้ตอบแต่ละคนจะตอบแตกต่างกันไปตามความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ กรุณาอย่าเว้นข้อหนึ่งข้อใด เพราะถ้าคำตอบของท่านไม่ครบถ้วนหมดทุกตอน แบบสอบถามของท่านจะใช้ไม่ได้เลย ถ้าท่านไม่เข้าใจข้อความตอนใด โปรดยกมือถามก่อนตอบ

โปรดจำไว้ว่า คำตอบของท่านสำคัญมาก และมีประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างยิ่ง โปรดตั้งใจตอบตามความจริงใจ สมกับที่ท่านได้รับเลือกให้ตอบแบบสอบถามนี้

ขอบคุณอย่างสูง

รัชนี้ วารินทร์

ผู้วิจัย

นิสิตปริญญาโทสาขาจิตวิทยาพัฒนาการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

คำถามต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่อตัวท่าน ก่อนตอบให้ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้ซ้ำ ๆ แล้วพิจารณาว่าข้อความนั้นเป็นจริงสำหรับท่านเพียงใด แล้วจึงขีดเครื่องหมาย X ลงที่หมายเลข / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 / ที่ท้ายข้อความนั้น ๆ เพียงหมายเลขเดียว ในข้อ ก, ข, ค ทุกข้อ

ตัวอย่าง (อ) ท่านคิดว่าพ่อแม่ของท่านทำตัวเป็น

ก. ผู้ปกครองและเพื่อนเล่นในบางครั้ง / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /

ข. เป็นผู้คุมหรือผู้ปกครองคอยสั่งให้ท่าน

ทำโน่นทำนี่ตามใจพ่อแม่ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /

ค. เป็นเหมือนคนรู้จักกันธรรมดา / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /

- ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย (X) ที่ช่องหมายเลข 5 แสดงว่าท่านเห็นว่าข้อความนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่านมากที่สุด

- ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย (X) ที่ช่องหมายเลข 4 แสดงว่าท่านเห็นว่าข้อความนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่านมาก

- ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย (X) ที่ช่องหมายเลข 3 แสดงว่าท่านเห็นว่าข้อความนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่านปานกลาง

- ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย (X) ที่ช่องหมายเลข 2 แสดงว่าท่านเห็นว่าข้อความนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่านน้อย

- ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย (X) ที่ช่องหมายเลข 1 แสดงว่าท่านเห็นว่าข้อความนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่านน้อยที่สุด

- ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย (X) ที่ช่องหมายเลข 0 แสดงว่าท่านเห็นว่าข้อความนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่เคยปฏิบัติต่อท่านตามข้อความนั้นเลย

หมายเหตุ พ่อแม่หรือผู้ปกครองในที่นี้ขอให้ท่านนึกถึงผู้ที่ให้การเลี้ยงดูท่านเป็นเวลานานที่สุด

และโปรดตอบคำถามทุกข้อโดยไม่เว้นข้อหนึ่งข้อใดไว้ เพราะไม่เช่นนั้นแบบสอบถามนี้จะใช้ประโยชน์ไม่ได้เลย

1. เวลาที่ใกล้สอบ เป็นเวลาที่ควรดูตำราเพื่อเตรียมพร้อมที่จะเข้าสอบ พ่อแม่ของท่านมักจะ
 - ก. คอยเตือนท่านให้หมั่นดูหนังสือและเอาใจใส่
ต่อการเรียน / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
 - ข. คอยควบคุมดูแลท่านให้ดูหนังสืออย่างเคร่งครัด / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
 - ค. บางครั้งก็จะเตือนให้ดูหนังสือ แต่บางครั้ง
ก็ไม่ทราบด้วยซ้ำไปว่าท่านจะสอบเมื่อไร / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
2. สมมติว่าท่านขออนุญาตพ่อแม่ไปเที่ยวชายทะเลตามลำพังกับเพื่อน ท่านคิดว่า
 - ก. พ่อแม่จะปล่อยให้ท่านไปโดยไม่ซักถามอะไรเลย / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
 - ข. พ่อแม่จะไม่อนุญาตโดยไม่ชี้แจงเหตุผลเลย / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
 - ค. พ่อแม่จะปรึกษาหารือกับท่านว่าสมควรที่จะไปไหม
ด้วยเหตุผลประการใด / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
3. เวลาที่ท่านทะเลาะกับพี่น้องในบ้าน พ่อแม่จะ
 - ก. ปล่อยให้ทะเลาะกันจนเลิกไปเอง / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
 - ข. จะคุ้ยหี และสั่งให้เลิกกันโดยไม่ฟังเหตุผล / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
 - ค. ซักถามสาเหตุและชี้ให้เห็นว่าคนไหนเป็น
ฝ่ายผิดหรือถูก แล้วสั่งสอนตักเตือน / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
4. เมื่อท่านพาเพื่อนมาเที่ยวที่บ้าน
 - ก. พ่อแม่จะอนุญาตให้ท่านพาเพื่อนมาที่บ้านได้
และคอยต้อนรับ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
 - ข. พ่อแม่จะคอยสอดส่องดูแลและไม่ให้พา
เพื่อน ๆ มาที่บ้านบ่อยนัก / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
 - ค. พ่อแม่จะไม่ค่อยให้ความสนใจนัก / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /

5. เวลาที่ท่านผิดหวังเนื่องจากการเรียนไม่ได้ผลดีตามที่ท่านต้องการ พ่อแม่จะ
- ก. ปรบใจ และให้กำลังใจแก่ท่านในการเรียนต่อไป / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. ไม่พอใจ และคอยกดดันให้ท่านเอาใจใส่
การเรียนมากขึ้น / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. ไม่สนใจที่จะไต่ถาม / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
6. เวลาที่พ่อแม่ซื้อขนมมา พ่อแม่จะ
- ก. แบ่งให้ลูกอย่างยุติธรรม / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. จะแบ่งให้ลูกที่พ่อแม่รักมากที่สุดมากกว่าคนอื่น / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. ปล่อยให้ลูกหยิบกินเองตามชอบใจ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
7. เวลารับประทานอาหารร่วมกับพ่อแม่
- ก. พ่อแม่จะพูดคุยเป็นกันเองกับท่าน และพี่น้อง
และชวนให้ท่านรับประทานอาหารที่ท่านชอบ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. ท่านมักจะรู้สึกอึดอัด เพราะพ่อแม่คอยควบคุม
ให้ท่านรับประทานอาหารอย่างเรียบร้อย
และจะบอกให้ท่านรับประทานอาหารที่พ่อแม่
เห็นว่ามิประโยชน์ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่ก็ไม่ค่อยสนใจในตัวท่าน / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
8. เมื่อมีญาติมาเยี่ยมที่บ้าน
- ก. พ่อแม่จะอนุญาตให้ท่านมาร่วมวงสนทนาได้ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. ท่านรู้สึกอึดอัดที่จะมาร่วมสนทนาด้วย เพราะ
พ่อแม่จะคอยควบคุมกิริยาวาจาของท่านอยู่
ตลอดเวลา / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่ไม่ค่อยสนใจเรียกท่านมาร่วม
วงสนทนาด้วย / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /

9. ท่านรู้สึกว่ พ่อแม่ของท่าน
- ก. คอยดูแลห่วงใย ให้คำแนะนำ และให้อิสระแก่ท่าน / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. ปลื้มปละละเลย ไม่เอาใจใส่ท่าน เกินไป / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. คอยใช้มวคควดขันท่านมากเกินไป / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
10. เมื่อท่านละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพ่อแม่ในการทำงานบ้าน
- ก. พ่อแม่เฉย ๆ ไม่ว่าหรือไม่สนใจอะไรเลย / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พ่อแม่ลงโทษอย่างหนักและไม่ฟังเหตุผล / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่จะถามถึงเหตุผลและตัดสินใจตามเหตุผล
ว่าควรลงโทษอย่างไร / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
11. เมื่อท่านมีปัญหากับเพื่อน ๆ
- ก. ขี้แถมและคิดว่าตำหนิการคบเพื่อนคนนั้น ๆ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พ่อแม่เห็นใจและคอยให้กำลังใจ
ให้ความช่วยเหลือ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. ไม่สนใจในปัญหาของท่าน / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
12. ถ้าพ่อแม่ต้องการให้ท่านเลิกคบเพื่อนบางคน พ่อแม่จะปฏิบัติอย่างไรต่อท่าน
- ก. ชี้แจงถึงผลเสียของการคบเพื่อนคนนี้ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. บังคับและคาดโทษอย่างรุนแรงถ้าไม่ปฏิบัติตาม / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่ไม่เคยสนใจว่าท่านคบเพื่อนเช่นไรบ้าง / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
13. สมมติว่ามีจดหมายส่งมาถึงท่านที่บ้าน และพ่อแม่เป็นผู้รับจดหมายไว้ ท่านคิดว่า
- ก. พ่อแม่จะเปิดอ่านก่อนถึงมือท่าน / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พ่อแม่ไม่เคยสนใจเรื่องจดหมายของท่าน / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่จะส่งให้ท่านเปิดอ่านเอง / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /

14. ถ้าท่านถูกคัดเลือกให้ไปร่วมงานแห่เทียนพรรษาและทางโรงเรียนให้ท่านมาขออนุญาต
พ่อแม่ ท่านคิดว่า
- ก. พ่อแม่จะไม่อนุญาตให้ไปเพราะเป็นห่วง / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พ่อแม่จะอนุญาตให้ไปเพราะเป็นการช่วยส่วนรวม / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่ให้ท่านมีอิสระภาพไปได้เองโดยไม่ต้อง
ขออนุญาต / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
15. ในวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ พ่อแม่มักจะ
- ก. เล่นกีฬานำให้ฟังหรือหาเกมสนุก ๆ มาเล่นเสมอ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พักผ่อนเงียบ ๆ และห้ามทำเสียงดัง / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. ไม่เคยสนใจว่าท่านทำอะไร / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
16. ถ้าท่านทำหนังสือขาดบ่อย ๆ ท่านคิดว่า
- ก. พ่อแม่จะตีท่านและห้ามไม่ให้ทำซ้ำอีก / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พ่อแม่ไม่เคยสนใจ ไม่เคยดูว่าใด ๆ ทั้งสิ้น / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่จะตำหนิและบอกให้ท่านระมัดระวัง
ในการใช้หนังสือ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
17. เมื่อท่านไปจ่ายตลาดกับพ่อแม่และบังเอิญทำตระกร้าหล่นมือของหล่นกระจาย
- ก. พ่อแม่จะช่วยท่านเก็บของใส่ตระกร้าให้เรียบร้อย / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พ่อแม่จะตำหนิท่านต่อหน้าแม่ค้าและคอยกำชับ
ไม่ให้ทำหล่นอีก / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่ไม่สนใจท่านเลยขณะไปจ่ายตลาด / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /

18. ถ้าท่านได้เจียงผู้ใหญ่ออย่างรุนแรง ท่านคิดว่า
- ก. พ่อแม่จะตีท่านและดูท่านอย่างรุนแรง / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พ่อแม่ไม่สนใจว่าท่านจะได้เจียงกับใคร / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่จะตำหนิและบอกว่าควรขอโทษผู้ใหญ่ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
19. เวลาที่ท่านซื้อกระเป๋าสตางค์ใหม่
- ก. พ่อแม่จะเป็นผู้เลือกซื้อให้เอง / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พ่อแม่จะให้ท่านเลือกแบบและสีเอง / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่ไม่เคยสนใจว่าท่านจะซื้ออะไรใหม่ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
20. หลังจากจบชั้น ป. 6 แล้ว ถ้าท่านอยากย้ายไปเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมากกว่าโรงเรียนเดิม ท่านคิดว่า
- ก. พ่อแม่จะพูดว่า "อยู่โรงเรียนเดิมดีแล้ว
อย่าวุ่นวายไป" / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พ่อแม่ไม่เคยสนใจว่าท่านจะเรียนโรงเรียนใด / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่จะรับฟังความคิดเห็นของท่าน / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
21. เวลาที่ท่านพูดจาหรือแสดงกิริยามารยาทไม่สุภาพกับพี่น้องของท่าน พ่อแม่จะ
- ก. คุ้งและทำโทษท่าน โดยไม่ซักถาม / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. ถ้าพ่อแม่อารมณ์ดีก็ไม่ว่าอะไร ถ้าอารมณ์เสีย
ก็จะทำโทษ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. ซักถามว่าทำไมแสดงกิริยาวาจาเช่นนั้น
และอบรมสั่งสอนว่าไม่ควรทำอีกเพราะ
เป็นสิ่งไม่ดี / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /

22. เมื่อท่านกลับบ้านคิดเวลามาก
- ก. พ่อแม่ถามถึงสาเหตุและลงโทษตามเหตุผล / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พ่อแม่กล่าวติเตียนและลงโทษโดยไม่ฟังเหตุผล / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่ไม่เคยสนใจว่าท่านกลับบ้านเวลาไหน / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
23. เมื่อท่านทำอะไรผิดพลาด พ่อแม่ปฏิบัติต่อท่านอย่างไร
- ก. ไม่เคยสนใจว่าท่านจะทำสิ่งใด / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. ให้กำลังใจและแนวทางในการทำครั้งต่อไป / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. ตู้อว่า และตำหนิอย่างรุนแรง / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
24. พ่อแม่ต้องการให้ท่านไปเยี่ยมญาติที่ต่างจังหวัดในวันที่ท่านต้องไปงานเลี้ยงวันเกิดเพื่อนสนิท
- ก. ท่านต้องไปตามคำสั่งของพ่อแม่
ปฏิเสธไม่ได้เด็ดขาด / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. ท่านสามารถชี้แจงความสำคัญของงาน
และพ่อแม่ก็รับฟัง / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. ไม่สนใจ ไม่อยากไป ก็ไม่ว่าอะไร / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
25. ท่านชอบกีฬา และอยากเป็นนักกีฬา ท่านคิดว่า
- ก. พ่อแม่จะห้ามเด็ดขาด เพราะกลัวท่านจะ
เสียการเรียน / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พ่อแม่ปล่อยให้ท่านเล่นกีฬาตามใจชอบ
โดยไม่สนใจว่าจะเล่นกีฬานิคใด / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่จะไม่ห้ามแต่จะแนะนำให้ท่านเล่น
โดยไม่เสียการเรียน / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /

26. ถ้าท่านตื่นสายในวันที่ต้องไปโรงเรียน
- ก. พ่อแม่ไม่เคยสนใจว่าท่านตื่นนอนเวลาใด / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พ่อแม่จะปลุกท่านให้รีบแต่งตัวไปโรงเรียนให้ทัน / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่จะปลุกท่านและดูที่ท่านตื่นสาย / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
27. ในกรณีที่ท่านมีความคิดเห็นขัดแย้งกับพ่อแม่
- ก. ท่านไม่สามารถโต้แย้งได้เลย เพราะ
ผู้ใหญ่จะโกรธท่าน / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. ท่านสามารถโต้แย้งได้ โดยที่ผู้ใหญ่
จะรับฟังท่าน / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่ไม่เคยสนใจความคิดเห็นของท่านเลย / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
28. เวลาที่ท่านบ่นว่ากลัวมึนใจบ่อย ๆ
- ก. พ่อแม่จะถามสาเหตุ และให้คำแนะนำ
ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ แล้วให้ท่าน
เลือกวิธีแก้ปัญหาเอง / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พ่อแม่หาทางแก้ไขปัญหาให้ท่านโดยที่ท่าน
ไม่ต้องตัดสินใจเองเลย / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่ไม่เคยสนใจว่าท่านกลัวมึนใจเรื่องใด / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
29. ถ้าพ่อแม่ให้ท่านช่วยงานบ้านแต่ท่านไม่ทำ ท่านคิดว่าพ่อแม่จะ
- ก. ลงโทษ โดยการตีและสั่งให้ทำทันที / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ข. พ่อแม่ไม่สนใจว่าท่านจะทำงานหรือไม่ทำ / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /
- ค. พ่อแม่ถามถึงเหตุผลที่ไม่ทำงานบ้าน
และลงโทษตามความเหมาะสม / 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /

30. เวลาไปเที่ยวนอกบ้าน

ก. พ่อแม่ให้ท่านเลือกแต่งกายได้ตามที่ท่าน

ชอบอย่างเหมาะสมกาละเทศะ

/ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /

ข. พ่อแม่จะเป็นผู้ดูแลเลือกเสื้อผ้าให้ท่านใส่ทุกครั้ง

/ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /

ค. พ่อแม่ไม่เคยสนใจว่าท่านจะแต่งกาย

อย่างไร เหมาะสมหรือไม่

/ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 /

แบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้เป็นสถานการณ์ง่าย ๆ ซึ่งเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว ให้พิจารณาเลือกคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุด คำตอบของนักเรียนไม่มีถูกหรือผิดอย่างแท้จริง เพราะคนเราย่อมมีความรู้สึกต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ แตกต่างกันไป ไม่จำเป็นต้องเหมือนกับใคร การตอบแบบทดสอบนี้ไม่มีผลกระทบต่อภาระต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด จึงขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน

วิธีการตอบ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้ ให้ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดของนักเรียนมากที่สุด

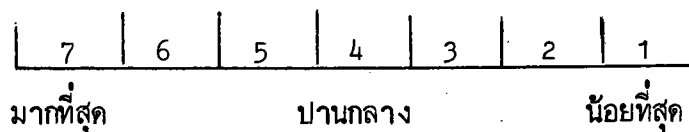
- เกณฑ์การตอบ**
- 7 หมายถึง มากที่สุด
 - 6 หมายถึง มาก
 - 5 หมายถึง ค่อนข้างมาก
 - 4 หมายถึง ปานกลาง
 - 3 หมายถึง ค่อนข้างน้อย
 - 2 หมายถึง น้อย
 - 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ตัวอย่าง (๐) แกละ เดินอยู่บนทางเท้า เห็นสุนัขนอนขวางทางอยู่ แกละจึงเตะสุนัขตัวนั้นโดยแรง ถ้านักเรียนเป็นแกละจะทำอย่างแกละเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มาก			น้อย			

นักเรียนต้องตัดสินใจก่อนว่าจะทำอย่างไรที่แกละทำมากหรือน้อยหรือปานกลาง เช่น ถ้านักเรียนตัดสินใจว่าทำน้อย ยังแบ่งออกอีกว่าน้อยในระดับใดตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วจึงไปทำเครื่องหมายในกระดาษคำตอบที่แจกให้

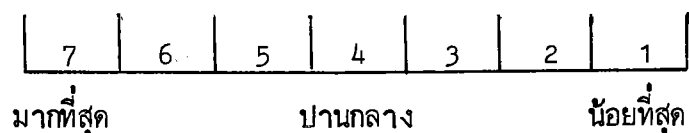
1. ในช่วงโหมงกิจกรรมครูให้เลือกกิจกรรมที่จะทำร่วมกัน ชัยเสนอให้ออกไปชนดินทำสวนหย่อมของโรงเรียนที่ยังค้างอยู่ ถ้านักเรียนอยู่ห้องเดียวกับชัยจะเห็นด้วยกับชัยเพียงใด

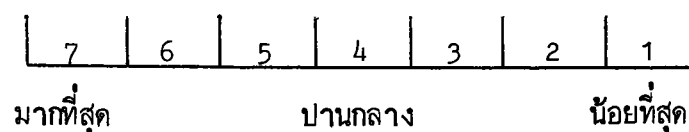
2. หลังจากฝึกกายบริหารในวิชาพลศึกษาเสร็จแล้วครูจึงปล่อยให้เล่น ทุกคนเล่นกันอย่างสนุกสนานแต่คนกลับเข้าไปนั่งได้ต้นไม้ ถ้านักเรียนเป็นนกจะทำอย่างนกเพียงใด

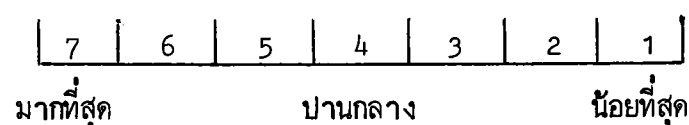
3. โต้งเห็นเด็กคนหนึ่งกระตุกสร้อยและวิ่งผ่านมาทางโต้ง โต้งกลับหลังทางให้เด็กคนนั้นวิ่งไปทั้ง ๆ ที่เจ้าของสร้อยบอกให้ช่วยจับไว้ ถ้านักเรียนเป็นโต้งจะทำอย่างโต้งเพียงใด

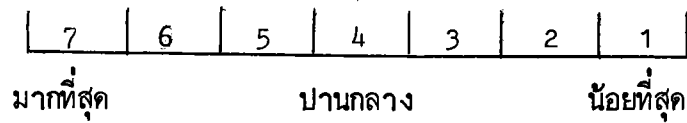
4. โต้งกับโต๊ะทะเลาะกันในห้องเรียนขณะที่ครูไม่อยู่ เพราะเกิดเข้าใจผิดในเรื่องของแฉ่วจนเกือบจะใช้กำลังตัดสินใจ แฉ่วกลัวจึงไม่กล้าเข้าไปปรับความเข้าใจ ถ้านักเรียนเป็นแฉ่วจะทำอย่างแฉ่วเพียงใด

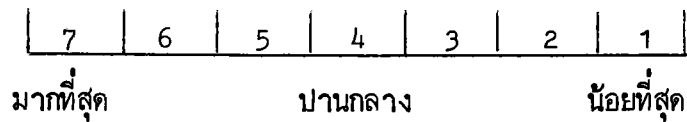
5. หาญขึ้นไปแสดงบนเวทีแต่แสดงผิดจึงถูกเพื่อน ๆ โท้ หาญยังคงแสดงต่อไปเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นหาญจะทำอย่างหาญเพียงใด

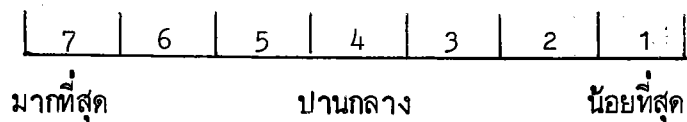
6. ครูคัดเลือกนักกีฬาฟุตบอลแต่ยังขาดอีกคนหนึ่งซึ่งคนอื่น ๆ อายุเกินจากที่กำหนด ถ้านักเรียนอายุไม่เกินและมีสิทธิ์ลงสมัครนักเรียนจะลงสมัครเพียงใด

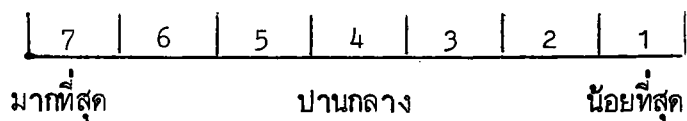
7. ครูประกาศหานักมวยเพื่อแข่งขันมวยทะเลที่มีน้ำหนักตามที่กำหนดโดยไม่บังคับ ถ้านักเรียนน้ำหนักตรงตามที่กำหนดจะลงสมัครแข่งขันเพียงใด

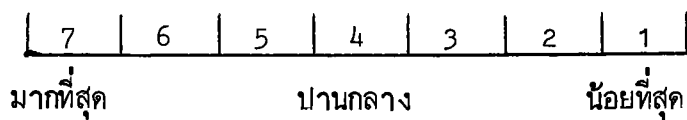
8. ป๊อกล่นวอลเลย์บอลไม่ค่อยเก่งเท่าไรจึงได้เป็นแค่ตัวสำรอง แต่เมื่อถึงเวลาซ้อมป๊อกลพยายามซ้อมอย่างเต็มที่ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าถึงซ้อมก็ไม่ได้ลงแข่งในคราวนี้ ถ้านักเรียนเป็นป๊อกลจะทำอย่างป๊อกลเพียงใด

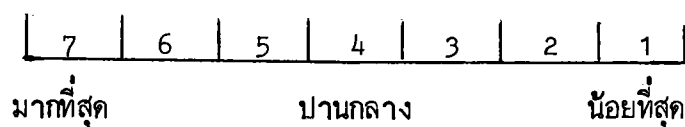
9. แก่นว้างแข่งขันในวันแข่งกีฬาระหว่างโรงเรียน เมื่อเดินผ่านคู่แข่งที่แพ้ แก่นพูดว่า "วันนี้แข่งกับเต่า สบายมาก" ถ้านักเรียนเป็นแก่นจะพูดลักษณะเดียวกับแก่นเพียงใด

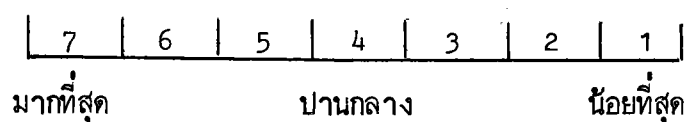
10. ปานชอบคบกับแฉ่งทั้ง ๆ ที่รู้ว่าแฉ่งทำตัวแบบผู้หญิง ถ้านักเรียนเป็นปานจะคบกับแฉ่งเพียงใด

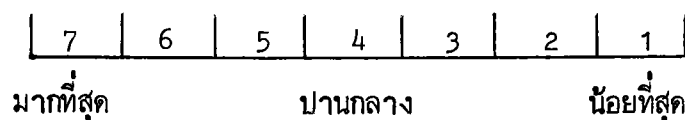
11. กำนเห็นนักเรียนร่น้องกำลังนัดแนะวิธีหนีโรงเรียนเพื่อไปเที่ยวในตอนบ่าย กำนเข้าไปเตือนว่าอาจจะถูกครูลงโทษ แต่นักเรียนร่น้องกลับบอกว่าไม่ใช่เรื่องของพี่ ถ้านักเรียนเป็นกำนจะรู้สึกหมดกำลังใจเพียงใด

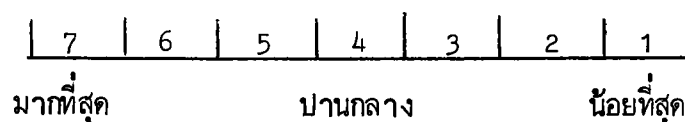
12. แอนออกไปพูดหน้าชั้นแต่พูดไม่เก่ง ทำให้เพื่อนหัวเราะเยาะ แอนจึงขอพูดใหม่ในคราวหน้า ถ้านักเรียนเป็นแอนจะทำอย่างแอนเพียงใด

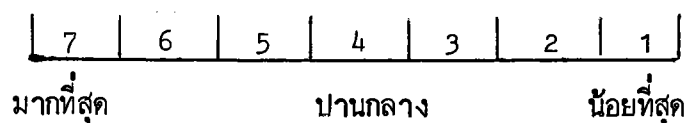
13. อ้อยเคยสอนภาษาอังกฤษได้ทีหนึ่งของห้องเสมอ แต่การสอบปลายภาคนี้อ้อยกลับสอบไม่ผ่าน อ้อยเสียใจมากแต่ก็ไม่แสดงให้ใครรู้ ถ้านักเรียนเป็นอ้อยจะทำได้อย่างอ้อยเพียงใด

14. วันนี้ตั้งไม่เข้าใจคณิตศาสตร์ที่ครูสอนเลย แต่ก็ขอมอมถามป้อมซึ่งเก่งกว่าและเป็นเพื่อนรักกันมาก พยายามทำความเข้าใจเองแต่ก็เสียเวลามากกว่าจะเข้าใจ ถ้านักเรียนเป็นตั้งจะให้ป้อมช่วยเพียงใด

15. ตั้งถึงกับร้องไห้โฮออกมาเมื่อเห็นเจ้าสโนว์สโน้ชแสนรู้ถูกรถชนตายต่อหน้า ถ้านักเรียนเป็นตั้งจะทำอย่างตั้งเพียงใด

16. ชัยใส่เสื้อยืดที่หน้าสมัยและชวนให้เด็กซื้อใส่ด้วยทั้ง ๆ ที่เด็กลองใส่แล้วไม่เหมาะสมกับเด็กเลย แต่เด็กก็ยังคงซื้อมาใส่ ถ้านักเรียนเป็นเด็กจะทำอย่างเด็กเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

17. แจ้ควาตรูปร่างด้วยความตั้งใจ แจ้วมาเห็นกลับพูดว่าแจ้ควาตรูปร่างไม่สวยเลย แต่แจ้ก็ยังคงวาดรูปต่อไปโดยไม่สนใจคำพูดของแจ้วเลย ถ้านักเรียนเป็นแจ้จะทำได้อย่างแจ้เพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

18. ป๊อกออกไปรายงานหน้าชั้น ป๊อกประหม่า มือไม่สั่นไปหมด ไม่อยากมองหน้าเพื่อน เพราะกลัวเพื่อนจะหัวเราะ ถ้านักเรียนเป็นป๊อกจะมีความรู้สึกอย่างป๊อกเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

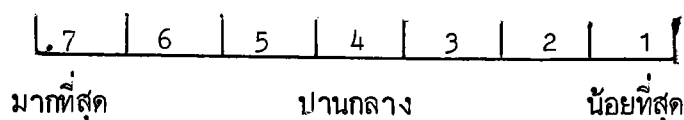
19. น้อยไม่ชอบร้องเพลงเพราะรู้ตัวว่าร้องเพลงไม่เพราะ แต่น้อยก็ต้องเข้าร่วมกิจกรรมร้องเพลงเชียร์ น้อยก็พยายามร้องและเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเต็มที่ ถ้านักเรียนเป็นน้อยจะทำอย่างน้อยเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

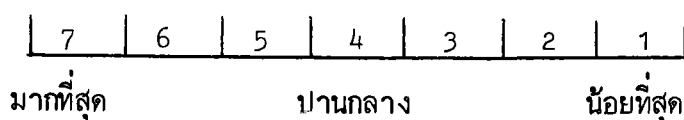
20. โก รู้ว่าครูวิชัยชอบถามคำถามขณะที่ครูสอน โกไม่ชอบวิชานี้เลยเพราะโกตอบคำถามไม่ค่อยได้จึงไม่ยอมมองหน้าครูวิชัยขณะที่สอนเลย ถ้านักเรียนเป็นโกจะทำอย่างโกเพียงใด

7	6	5	4	3	2	1
มากที่สุด	ปานกลาง				น้อยที่สุด	

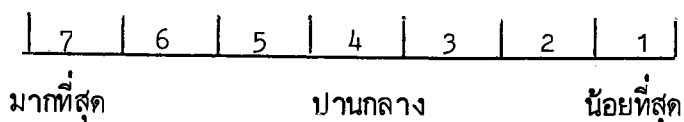
21. นิดกับหน้อยช่วยกันก่อเจดีย์ทราย กิ่งเห็นเจดีย์ทรายของนิดกับหน้อยสวยกว่าของตน จึงแกล้งล้มไปเหยียบเจดีย์ทรายของนิดกับหน้อยจนพัง นิดโกรธมากจึงเอาทรายปากิ่ง ถ้านักเรียนเป็นนิดจะทำอย่างนิดเพียงใด

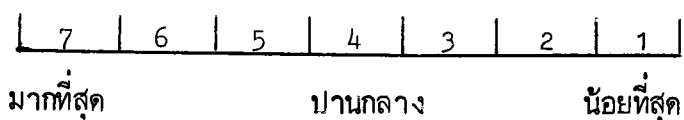
22. จากสถานการณ์ข้อ 21 หน้อยเห็นดังนั้นจึงเข้าห้ามนิดไว้ เพราะเกรงจะมีเรื่อง ถ้านักเรียนเป็นหน้อยจะเข้าห้ามนิดเพียงใด

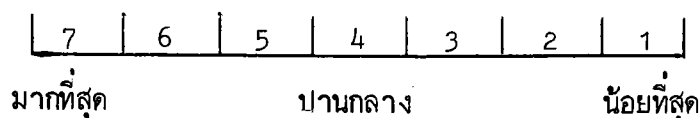
23. ย้อยไม่ถูกกับก้อยจึงไปฟ้องครู เรื่องที่ก้อยลอกการบ้านเพื่อน ทำให้ก้อยถูกครูตี ทำให้ย้อยพอใจมาก ถ้านักเรียนเป็นย้อยจะทำอย่างย้อยเพียงใด

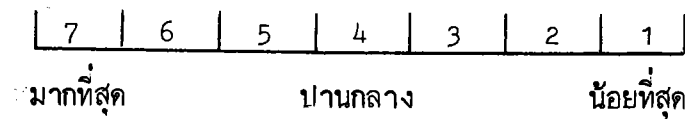
24. แอนเป็นหัวหน้าเวร แอนจึงสั่งให้เพื่อน ๆ ทำตามคำสั่ง ถ้านักเรียนเป็นแอน นักเรียนจะบังคับให้เพื่อนทำตามเพียงใด

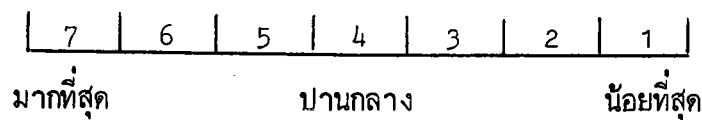
25. ในช่วงเวลาพักครูให้เล่นอย่างอิสระ ป้อมออกความเห็นว่าการจะเล่นที่จับ แต่นิดบอกเสนอให้เล่นฟุตบอล คนอื่น ๆ ตกลงจะเล่นฟุตบอล ป้อมไม่พอใจและไม่ยอมเล่นด้วย แล้วก็ชวนเพื่อนคนอื่น ๆ ให้มาเล่นอย่างอื่นตามที่ป้อมชอบแทน ถ้านักเรียนเป็นป้อมจะทำอย่างป้อมเพียงใด

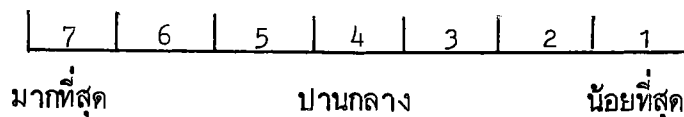
26. วันไหว้ครูตุ๊กคิดแบบพานดอกไม้และคิดว่าสวยที่สุดแต่เพื่อน ๆ ไม่ยอมทำตามแบบของตุ๊ก ตุ๊กโกรธเพื่อน ๆ และคิดว่าในวันไหว้ครูจะไม่มาช่วยทำดอกไม้เด็ดขาด ถ้านักเรียนเป็นตุ๊กจะทำอย่างตุ๊กเพียงใด

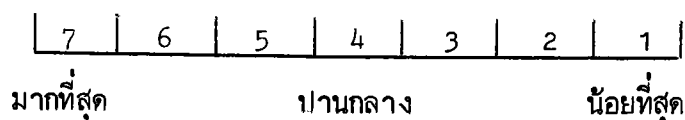
27. เมื่อตี๋มเดินผ่านมาทางกลุ่มเพื่อนซึ่งกำลัง คุยกันอยู่ ทุกคนก็หยุดหันมามองตี๋มและอมยิ้ม ตี๋มถึงกับเดินไม่ถูกและไม่ยอมมองหน้าใครในวันนั้น ถ้านักเรียนเป็นตี๋ม จะทำอย่างตี๋มเพียงใด

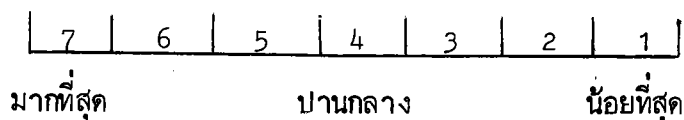
28. แนนเดินเข้ามาในห้องได้ยินเพื่อน ๆ จับกลุ่มนิทานว่าไปแอบชอบต่อทั้ง ๆ ที่แนนไม่เคยคิดอะไรเลย แนนไม่กล้าคุยกับใครเลยในวันนั้น ถ้านักเรียนเป็นแนนจะทำอย่างแนนเพียงใด

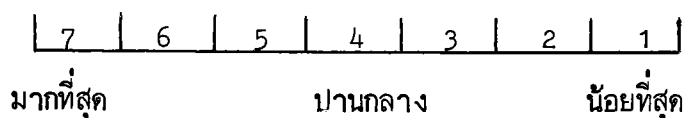
29. จิตลือพรว่าอ้วนต่อหน้าเพื่อน ๆ พรจึงเข้าไปทักด้วยความอาย ถ้านักเรียนเป็นพรจะทำอย่างพรเพียงใด

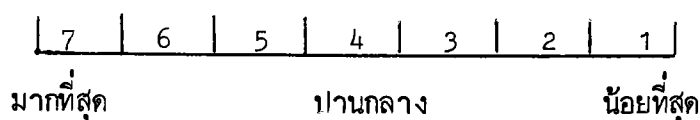
30. คนเฒ่าคนแก่เชื่อกันว่าหากใครเข้าป่าห้ามส่งเสียงให้ขีวขึ้นเป็นอันขาด เพราะจะมีเสียง ผีป่าให้ตามขึ้น ดังนั้นเวลาเข้าป่าจึงห้ามส่งเสียงให้เรียกซึ่งกันและกัน นักเรียนมีความเชื่อตามคำบอกนั้นเพียงใด

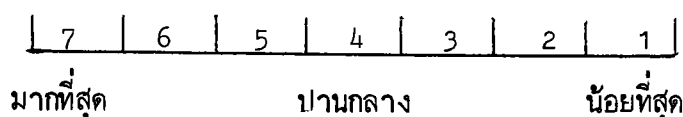
31. สอนกับคอนกลับบ้านด้วยกัน เห็นนักเรียนอีกห้องหนึ่งกำลังชกต่อยกัน สอนชวนคอนเข้าไปดูแต่คอนกลับบอกให้รีบกลับและเดินไปอีกทางหนึ่ง ถ้านักเรียนเป็นคอนจะทำอย่างคอนเพียงใด

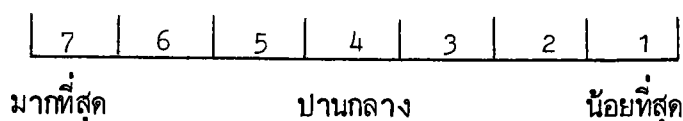
32. ตุ่มอยู่บ้านคนเดียวในขณะที่คุณพ่อคุณแม่ไปงานศพลุงข้างบ้าน หลังจากที่คุณแม่ไปไม่นาน ผกกี้ตกอย่างหนัก ฟ้าแลบแปลบปลาบตามด้วยเสียงฟ้าร้องและมีฟ้าผ่าจนพื้นดินสะเทือน ถ้านักเรียนเป็นตุ่มจะรู้สึกกลัวเพียงใด

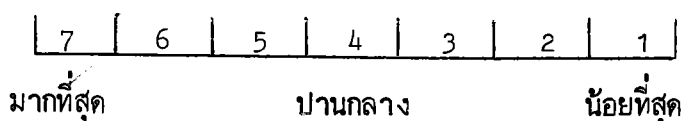
33. แก้วถึงกับไม่กล้าเล่นชิงช้าอีกเลยเมื่อเห็นเด็กคนหนึ่งตกจากชิงช้าเพราะโซ่ขาด ถึงกับศีรษะแตกเลือดไหลอาบหน้า ถ้านักเรียนเป็นแก้วจะทำอย่างแก้วเพียงใด

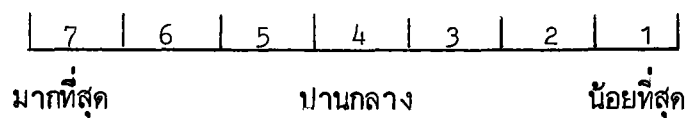
34. แกละกับจุกไปเที่ยวห้างสรรพสินค้าด้วยกัน แกละชวนจุกไปดูเสื้อผ้ารุ่นใหม่ ๆ ที่โชว์อยู่ในหุ่น ถ้านักเรียนเป็นจุกจะตามใจแกละเพียงใด

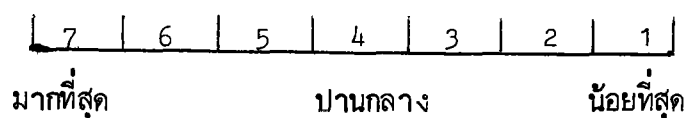
35. กุ้งใส่เสื้อผ้าขาวสะอาดและรีดเรียบร้อยมาโรงเรียนในตอนเช้า พบปูซึ่งเป็นเพื่อนรักกัน บุกเข้ามากระโดดกอดเพื่อจะเล่นกับกุ้งเหมือนทุกวัน ทำให้เสื้อผ้าของกุ้งยับและมีรอยเปื้อน ถ้านักเรียนเป็นกุ้งจะโกรธปูเพียงใด

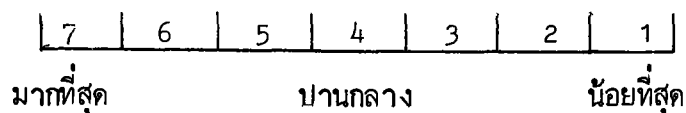
36. นิตพยายามรักษาสมุดคัตไทยเล่ม่ใหม่ม่ให้ยับและเลอะเทอะ แต่ขณะที่ทำการบ้านอยู่ น้องถือแก้วเตินมาสะคุดหล่มทำให้่น้ำหกรดสมุดคัตไทยเปียก ถ้านักเรียนเป็นนิต จะโกรรนน้องเพียงใด

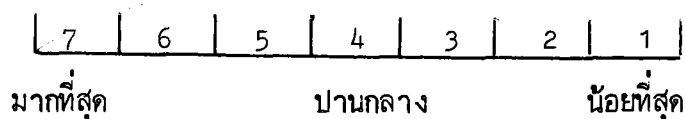
37. จ้อยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับเลือกเป็นหัวหน้าชั้น แต่เมื่อนักคะแนนจ้อยกลับม่ได้รับเลือก จ้อยถึงกับร้องไห้ ถ้านักเรียนเป็นจ้อยจะเ็นอย่างจ้อยเพียงใด

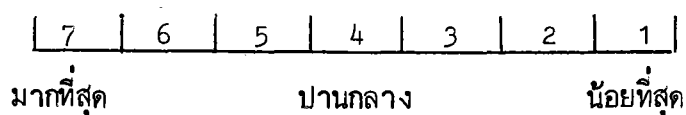
38. อ้อถึงกับดีใจจนกระโดดตัวลอยเมื่อรู้ว่ชนะการแข่งขั้ประกวดร้องเพลงของโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นอ้อจะทำอย่างอ้อเพียงใด

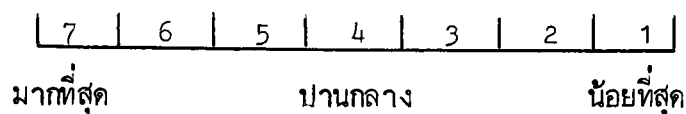
39. เป็กม่ยอมคบกับตีเพราะว่ตีชนะการวิ่งแข่งและได้เป็นตัวแทนของโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นเป็กจะทำอย่างเป็กเพียงใด

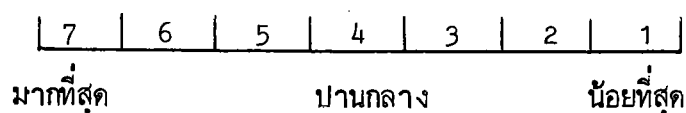
40. ลักษณะเป็นเพื่อนกับต้อม แต่ต้อมม่ถูกกับเฮ้ ลักษณะเลยม่ยอมมพูดกับเฮ้ทั้ง ๆ ที่ม่ได้มีเรื่องอะไรนั้ก ถ้านักเรียนเป็นลักษณะจะทำอย่างลักษณะเพียงใด

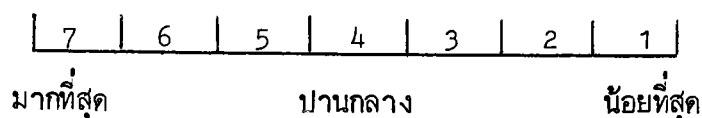
41. ถิซื้อเสื้อตัวใหม่ที่ทันสมัยแต่ราคาแพง จึงชวนให้นาซื้อใส่บ้าง นาซึ่งเป็นเพื่อนกับถิก็ไปซื้อ มาใส่บ้าง ถินักเรียนเป็นนาคจะทำอย่างนาเพียงใด

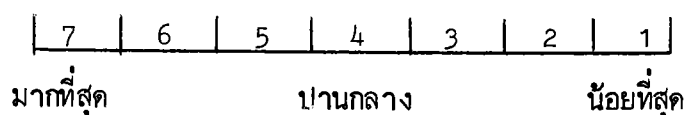
42. ใคร ๆ ก็รู้ว่าเรไรแต่งตัวเซยแต่ก็เป็นคนเรียนเก่ง ท้วมแกลังพูดชมเรไรว่าแต่งตัวดี เพื่อที่จะได้ขอให้เรไรช่วยสอนการบ้านให้ ถินักเรียนเป็นท้วมจะทำอย่างท้วมเพียงใด

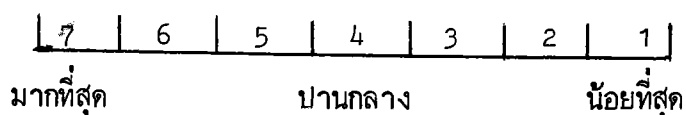
43. แก้วกับเก๋อยู่ห้องเดียวกันแต่ไม่ค่อยสนิทกันเท่าไร วันหนึ่งแก้วชมเก๋ว่าแต่งตัวน่ารัก นับแต่นั้นมาเก๋ก็สนิทกับแก้วเป็นพิเศษ ถึงกับซื้อขนมมาฝากแก้ว ถินักเรียนเป็นเก๋จะทำอย่างเก๋เพียงใด

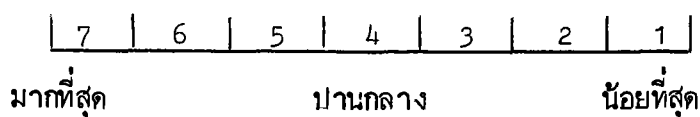
44. จอยอยู่บ้านคนเดียวเห็นยายแก่มาขอทานที่หน้าบ้าน จอยรำคาญจึงไล่ให้ไปขอที่อื่น ถินักเรียนเป็นจอยจะทำอย่างจอยเพียงใด

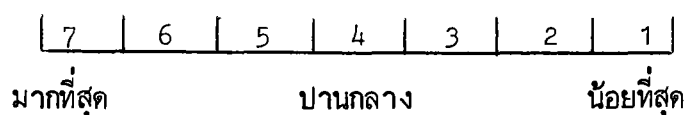
45. ก้อยถึงกับร้องไห้ตามวิเมื่อไปงานเผาศพคุณแม่ของวิ ถินักเรียนเป็นก้อยจะเป็นอย่างก้อยเพียงใด

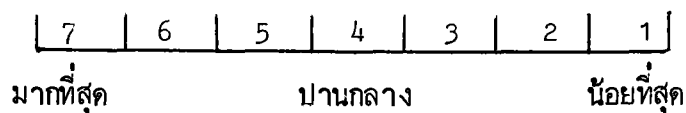
46. เล็กเป็นเพื่อนกับแอน เล็กไม่กล้าบอกแอนว่าลืมเอาเงินค่าอาหารกลางวันมา บอกแอนไปทานอาหารกลางวันคนเดียว แอนก็ไปโดยไม่ได้อะไร ถ้านักเรียนเป็นแอนจะทำอย่างไร
เพียงใด

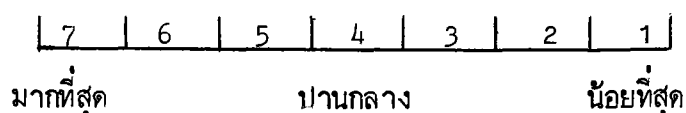
47. บอยโกรธน้องคนเล็กที่คลานมารื้อค้นเสื้อผ้าของบอยจนยุ่งไปหมด บอยจึงแกล้งหยิกน้องจนร้องไห้ ถ้านักเรียนเป็นบอยจะทำอย่างไรเพียงใด

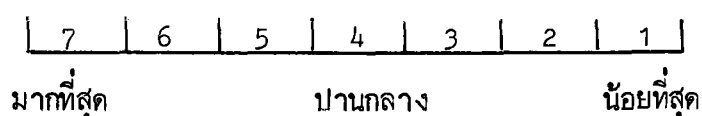
48. สู้เห็นแมวของตลกโคลนจนเลอะไปหมด แต่สู้ก็ยังพาแมวของตนไปอาบน้ำทั้ง ๆ แสบจะเหิน ถ้านักเรียนเป็นสู้จะทำอย่างไรเพียงใด

49. มลเห็นน้องชั้นเด็กเล็กวิ่งเล่นบนสะพานที่ปูเป็นร่องอยู่ แต่มลก็ไม่ได้สนใจอะไร เพราะถือว่าไม่ใช่เรื่องอะไรของตน ถ้านักเรียนเป็นมลจะทำอย่างไรเพียงใด

50. ด้อยเห็นเด็กซึ่งแม่ของเขาอุ้มอยู่น่ารักมาก ด้อยถึงกับเอามือไปจับแก้มด้วยความเอ็นดู ถ้านักเรียนเป็นด้อยจะทำอย่างไรเพียงใด

การศึกษาลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง กับการอบรมเลี้ยงดู

บทคัดย่อ

ของ

รัชณี วารินทร์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2531

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ (1) เปรียบเทียบลักษณะความเป็นชายในชาย ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ลักษณะความเป็นชายในหญิง และลักษณะความเป็นหญิงในชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน 3 แบบคือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย (2) เปรียบเทียบจำนวนคนที่มีลักษณะความเป็นชายในชาย ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ลักษณะความเป็นชายในหญิง และลักษณะความเป็นหญิงในชาย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แตกต่างกัน 3 แบบคือ แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2530 ของโรงเรียนสังกัดประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เป็นชาย 180 คน หญิง 220 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดู และแบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ t - test และ F - test

ผลการศึกษาปรากฏว่า

1. ลักษณะความเป็นชายในชาย ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่การอบรมเลี้ยงดู แบบปล่อยปละละเลย ได้คะแนนลักษณะความเป็นชายในชายสูงที่สุด
2. ลักษณะความเป็นหญิงในหญิง ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่การอบรมเลี้ยงดู แบบเข้มงวดกวดขัน ได้คะแนนลักษณะความเป็นชายในชายสูงที่สุด
3. ลักษณะความเป็นชายในหญิง ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน ได้คะแนน ลักษณะความเป็นชายในหญิงสูงที่สุด
4. ลักษณะความเป็นหญิงในชาย ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบมีเหตุผล แบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ได้คะแนนลักษณะความเป็นชายในหญิงสูงที่สุด

5. เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ พบว่า

5.1 ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล พบว่า จำนวนเด็กที่มีลักษณะความเป็นชายในชาย และลักษณะความเป็นหญิงในหญิง คิดเป็นร้อยละสูงสุด

5.2 ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน พบว่า จำนวนเด็กที่มีลักษณะความเป็นหญิงในชาย คิดเป็นร้อยละสูงสุด

5.3 ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน พบว่า จำนวนเด็กที่มีลักษณะความเป็นชายในหญิงคิดเป็นร้อยละสูงสุด

A STUDY OF MASCULINITY, FEMININITY AND
CHILD REARING PRACTICES

AN ABSTRACT

BY

RATCHANEE VARINE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
September 1988

The purpose of this research were 1) to compare male masculinity female femininity, female masculinity, and male femininity of the children among three different groups of child - rearing practices : reasonable, strictly controlled, and permissive, and 2) to compare the number of male masculinity, female Femininity, female masculinity and male femininity children among three different groups of child - rearing practices : reasonable, strictly controlled, and permissive.

The sample of 400 school children, stratifiedly randomized for use in this research, included 180 boys and 220 girls learning in Grade 6 of Bangkok Metropolis primary schools in Academic Year 1987 (B.E.2530). The instrument used for collecting data were the questionnaire on child rearing, and the questionnaire on masculinity and femininity. The statistics used for analyses of data were the t - test, F - test, and Cheffe' test.

The findings were as follows :

1. The male masculinity of the sample with the reasonable child - rearing practice, strictly controlled child - rearing practice, and permissive child - rearing practice was statistically different at the .01 level of significance, whereas the permissive child - rearing practice accounted for the highest score of male masculinity.

2. The female femininity of the sample with reasonable child - rearing practice, strictly controlled child - rearing practice, and permissive child - rearing practice was statistically different at the .01 level of significance, whereas the strictly controlled child - rearing practice accounted for the highest score of female femininity.

3.. The female masculinity of the sample with the reasonable child - rearing practice, strictly controlled child - rearing practice, and permissive child - rearing practice was statistically different at the .01 level of significance, whereas the strictly controlled child - rearing practice accounted for the highest score of female masculinity.

4. The male femininity of the sample with the reasonable child - rearing practice, strictly controlled child - rearing practice, and permissive child - rearing practice was statistically different at the .01 level of significance, whereas the permissive child - rearing practice accounted for the highest score of male femininity.

5. The comparisons among the three different child - rearing practices indicated that :

5.1 Male masculinity and female femininity were found to be the greatest number in the students with the reasonable child - rearing practice.

5.2 Male femininity was found to be the greatest number in the students with the strictly controlled child rearing practice.

5.3 Female Masculinity was found to be the greatest number in the students with the strictly controlled child rearing practice.